

elver

magazine Corona-editie

24 uur wachten duurt lang

Thuis bij Elver

Het was een rollercoaster

Hart onder de riem

Hart

onder de riem

Inhoudsopgave

Ervaringen van het front...

Het was een rollercoaster met een goed einde

8

Dorry, HR-adviseur

Een nieuwe werkplek...thuis

10

Uitrol Chromebooks

Zo werken we bij Elver

11

Elver samen sterk...

Van gebouwen naar PB

19

Ervaringen van het front...

Ervaringen uit het Cohort team

20

Marjolein vertelt

Van logopedie naar cohort

24

Stilstaan bij de ander...

Kleine lichtjes spreken...

29

Ervaringen van het front...

Een dag op de cohort-afdeling in Het Maatwerk

30

Vertrouwen op de zorg...

Het is zoals het is...

33

Hart onder de riem vervolg

40

Elver samen sterk....

Optreden van de clown

45

Puzzelen...

Puzzel je mee?

46

Judith, medewerker Nachtdienst Elver

Een nacht in quarantaine

Lieve zieken,

Slaap maar lekker,
knap maar snel weer op
Zo'n gek virus,
zette jouw leventje op zijn kop

Zo ineens ziek,
weg van je vertrouwde mensen
Die nu heel veel aan jou denken,
en je alleen maar het allertbeste wensen

Slaap maar lekker,
voor nu het beste medicijn
Rust maar uit,
zodat je snel weer de oude zult zijn

Slaap maar lekker,
we doen alles wat we kunnen
Snel weer beter worden,
dat is wat we je zo gunnen

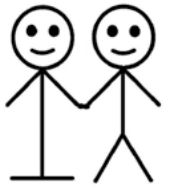
Slaap maar lekker,
dan wordt het zo weer morgen
Slaap maar lekker,
wij zullen heel goed voor je zorgen...

Hart

onder de riem

Voorwoord

Corona heeft al twee maanden een grote invloed op ons leven. Ook bij Elver is de dagelijkse gang van zaken ingrijpend veranderd. Dat geldt ook voor mij in mijn rol als bestuurder bij Elver. Alles wat ik ooit geleerd heb over crisismanagement, moest ik in de praktijk toepassen. In de eerste weken lag de focus op de bescherming van de gezondheidsrisico's. Met de wetenschap dat we veel langer te maken krijgen met een leven met Corona, is daarbij gekomen het aanpassen van de 'gewone' gang van zaken bij Elver.

Ik ben mijn werkzame leven gestart als wijkverpleegkundige. Daar is het fundament gelegd van mijn visie op goede zorg en ondersteuning, die vraagt dat je de uniekheid van elke cliënt ziet en dat je het samen moet doen. Ik had mijn collega's nodig, want samen heb je meer kennis en kunde, meer plezier in het werk en meer veerkracht op moeilijke momenten.

In de afgelopen weken heb ik in mijn rol als bestuurder van Elver wederom ervaren dat de omgang met een crisis zoals Corona alleen lukt als je kennis en kunde bundelt en elkaar steunt om de veerkracht op te brengen die het vraagt. Dan telt elke functie. Meer dan ooit ervaar ik dat we alle expertise nodig hebben, die we in huis hebben bij Elver. Of je nu dokter bent, begeleider, inkoper die zorgt voor de persoonlijke beschermingsmiddelen of facilitaire medewerker. Zo kan ik alle functies benoemen bij en rondom Elver. Iedereen levert een onmisbare bijdrage in deze crisis.

Ik heb in de afgelopen weken moeilijke beslissingen moeten nemen. Het zijn moeilijke beslissingen omdat ze zo ingrijpen in de individuele vrijheid van mensen. Maatregelen die de mogelijkheden beperken om je leven en werk in te vullen op je eigen manier. Als ik dan de verhalen binnen Elver hoor en hoe geprobeerd wordt om met de nieuwe werkelijkheid er het beste van te maken, dan voel ik me enorm gesteund. Ik ervaar een grote verbinding binnen Elver en daar ben ik enorm dankbaar voor. Ik zou het wel van de daken willen schreeuwen: "Dank jullie wel!". Dat geldt voor alle betrokkenen bij Elver: medewerkers, familie, vrijwilligers, relaties. "Dank jullie wel voor de inzet, de steun, het begrip en ook voor de kritische noten."

Met de verhalen in dit magazine willen we een beeld geven van het leven met Corona bij Elver. Corona zal nog voor langere tijd invloed hebben op ons leven, dus: "Hou vol, pas goed op jezelf en elkaar en blijf in verbinding".

Ik wens eenieder sterkte en alle goeds.

Irma Harmelink
Bestuurder

Bob, begeleider Groep 1 in Arnhem

24 uur wachten duurt lang

Stel je eens voor. Je werkt bijna twaalf jaar bij Groep 1, een dynamische groep van vijf meiden en vier jongens tussen de 11 en 24 jaar. Sommigen hebben met syndroom van Down, anderen het FAS-syndroom en zo heeft elke bewoner speciale behoeften. Om het weekend komt er een logé, een meisje van 9. De groep begeleiders bestaat uit zes vrouwen en drie mannen, waaronder ikzelf. Regelmatig komen twee woonassistentes helpen met koken, schoonmaken en hebben we extra handen voor 'onze kinderen'. De jongeren gaan naar school en dagbesteding. Zij ondernemen daarnaast veel leuke dingen en gaan er samen graag op uit. Je kent elkaar door en door. De groep functioneert en voelt als een gezin. Plotseling blijkt dat een van de bewoners op de groep besmet is met het beruchte Covid 19-virus. Geloof me, dan schrik je je kapot.

Een bewoner van ons had een kuchje en begin maart ook koorts. Wij hebben meteen de dokter laten komen en haar volgens protocol naar haar kamer gebracht. De dokter heeft haar getest en 24 uur later kregen wij de positieve uitslag. Vanaf het moment dat de dokter kwam, hebben we meteen voorzorgsmaatregelen getroffen. Zo droegen wij een plastic schort met lange mouwen, een mondkapje met bril en handschoenen. De bewoner is op haar kamer gebleven, uiteindelijk twaalf dagen achtereen. Omdat het communiceren via de babyfoon lastig was, hebben we op de tablet een appje gezet om te Facetimen. Zo konden we goed met haar overleggen en was ze toch een beetje bij ons. Extra voordeel was dat wij niet voor elk klein dingetje naar haar toe hoefde en ons om moesten kleden.

Ondertussen was het belangrijk om ervoor te zorgen dat de andere bewoners niet besmet werden. Daarom hebben we extra schoongemaakt, denk hierbij aan de wc's en de deurklinken. Van elke

bewoner op de groep hebben we twee keer per dag de temperatuur opgenomen. De zieke bewoner had vrij hoge koorts, moest in het begin veel hoesten en had weinig eetlust, maar was gelukkig niet doodziek. Op haar kamer konden we spelletjes met haar doen, zoals pesten en rummikub. Tijdens de maaltijden zetten we Facetime aan, zodat ze er ondanks alles toch bij kon zijn. Na twaalf dagen werd ze weer gezond verklaard en mocht ze weer van haar kamer af.

Hoe het voor ons was? Het was eerst schrikken voor iedereen. Ik dacht persoonlijk meteen aan thuis. Zijn mijn kinderen besmet? Ben ik besmet? De eerste avond na het testen ben ik ook op het werk gebleven en heb ik een tas met spullen van thuis opgehaald. Net als een andere collega durfde ik eigenlijk niet goed naar huis te gaan. Als ik die dagen thuis kwam, ging ik gelijk douchen en schone kleren aantrekken. Ik probeerde zo min mogelijk fysiek contact te hebben met mijn twee jonge kinderen thuis. Er was op dat moment nog zo weinig bekend over het virus en de verspreiding ervan.

Toch zette ik al snel de knop om. Je werkt keihard voor je bewoner om het zo goed mogelijk te laten verlopen en het andere werk gaat ook gewoon door.

De andere bewoners zijn er immers ook nog. Met drie zieke collega's kwam er extra druk op ons. We hebben meteen maatregelen getroffen. De groep was gesloten, niemand van de bewoners kon er af en wij hadden goede bescherming. Later bleek dat we meer spullen nodig hadden. We wisten onze handen extra en ook de bewoners lieten we dit extra doen. Elke avond voor het naar huis gaan, poetsten we alle deurklinken en probeerden zo min mogelijk persoonlijk contact te hebben. Dat is lastig, als je weet, dat deze kwetsbare doelgroep nabijheid nodig heeft. Een knuffel werd een 'aai over de bol' en de boks maakte plaats voor een elleboog.

De begeleiding vanuit Elver was goed. Er is veel overleg geweest met de arts en onze regiomanager Gerrie was erg betrokken. Ook hebben we veel aan elkaar gehad, als collega's onderling. In korte tijd kwam er natuurlijk een stortvloed aan informatie op ons af. Zelf volgde ik het nieuws en las ik veel op internet, onder andere bij de GGD. In het begin was er geen mogelijkheid tot testen voor het personeel in de zorg. Als je klachten had, moest je thuis blijven. En als je werkte op een groep met een besmetting net zoals bij ons, dan moest je ervan uitgaan dat je zelf ook besmet kon zijn. Wij hadden drie vaste collega's in dezelfde twee weken thuis, alle drie niet getest maar wel ziek en met klachten. Wat fijn was voor de bewoner en voor ons, was dat ze bij ons op de groep kon blijven en niet weg hoefde. Het videobellen bleek ideaal en hebben we heel veel gebruikt. We zijn gaan bijhouden hoeveel beschermende middelen er nog

waren. Ook zorgden we ervoor dat de kleding van de besmette bewoner apart werd gehouden in een vuilniszak voor de wasserij. En hebben we de extra schoonmaak bijgehouden en de inzet van personeel. Wij waren behoorlijk 'druk' met de zieke bewoner.

Gelukkig is ze nu weer helemaal gezond en heeft ze nergens last van. Ze is weer druk bezig met kleuren, knutselen en het spelen van computerspelletjes op haar tablet. Al met al was en is het een onzekere tijd, maar wij maken er ondanks alles iets gezelligs van! Vanaf 13 mei kan zij weer dagelijks naar school. Voor haar heeft het allemaal veel te lang geduurd. Ze is blij dat ze weer kan gaan. Ze is schoolverlater, dus de musical en eventueel het kamp zijn erg belangrijk voor haar. En natuurlijk het weerzien van vriendjes en vriendinnetjes op school.

De bewoners en de medewerkers op de Kemperbergerweg hebben er ondanks de onzekerheid en drukte met z'n allen het beste van gemaakt. Voor de bewoners is het moeilijk te snappen dat ze niet naar werk, school of ouders kunnen en mogen. Hopelijk gaan we met elkaar weer een beetje naar een iets normalere samenleving toe.

Hetty en haar zus Helmie

Het was een rollercoaster met een goed einde

Bewoonster Helmie van de Bakenbergseweg is één van de eerste bewoners die besmet raakte met het Coronavirus. "Dat was echt wel even schrikken", vertelt zus Hetty. Hoe was deze periode voor Hetty, de begeleiders van het Aanleunteam Bakenbergseweg en Helmie?

Van zorgen naar vertrouwen

Hetty: Ik maakte me wel zorgen, omdat Helmie niet thuis kon blijven en helemaal alleen in een omgebouwde kantoorruimte aan de Kemperbergerweg in quarantaine zat. Maar die zorgen waren absoluut niet nodig. De begeleiders stelden me op mijn gemak. Helmie had daar een mooie kamer met eigen douche, haar eigen dekbed, knuffel en iPad voor het Facetimen. Chapeau voor alle begeleiders en de Technische Dienst, die in no-time zorgden voor extra spullen, zoals een televisie op haar kamer en nachtbewaking. Ik kwam snel tot de conclusie dat Helmie hier heel goed zat. Helmie is van de eerste seconde tot de laatste omringd geweest door liefdevolle zorg en aandacht van haar begeleiders die vrijwel de hele dag bij haar waren. Gelukkig kon ik snel Facetimen met Helmie. Omdat Helmie veel sliep, konden we niet veel praten, maar het was goed om elkaar te zien.

Begeleidster woongroep Nadine: Het was in het weekend van 21 maart. We waren aan het eten. Helmie werd ineens erg moe. Zij is die avond vroeg naar bed gegaan. De volgende dag begon zij anders te hoesten en kreeg koorts. Wij hadden op dat moment al een coronapatiënt in een aparte ruimte. De dokter is geweest en Helmie werd overgeplaatst naar de Kemperbergerweg om hier in quarantaine te gaan. Er is meteen contact opgenomen met zus Hetty. Het is belangrijk voor verwanten, dat ze vanaf moment één op de hoogte worden gehouden. Zeker als ze niet in de buurt wonen.

Hetty: Ik was best geschrokken toen ik te horen kreeg dat Helmie besmet was. Vlak daarvoor had ik een vergadering gehad van de Deelraad Verwanten, waar ik in zit. Aansluitend ben ik bij Helmie op bezoek gegaan. Omdat ik zelf ook ziek was, dacht ik meteen; het zou toch niet....? Zelf ben ik niet getest op het virus, maar je gaat wel nadenken waar je allemaal geweest bent. Al vrij snel werd duidelijk dat de besmetting ergens anders vandaan kwam. Een hele opluchting.

Begeleidster Nadine: Omdat Helmie naar de Kemperbergerweg moest, konden wij de verzorging voor het grootste deel zelf op ons nemen. Dat was voor ons, Helmie en Hetty heel fijn. We hebben dit als team opgepakt. Collega's bleven bij Helmie. De anderen werkten extra op de woning, want voor de andere bewoners had dit ook veel impact. **Hetty vult aan:** Dat geeft je als verwant een fijn gevoel.

In het ziekenhuis

Hetty: Het leek goed te gaan met Helmie. De koorts zakte, maar het hoesten en de benauwdheid bleef. Helaas kreeg ik op 25 maart de boodschap dat haar saturatie gevaarlijk laag was. Dokter Roy heeft het nog een nacht aangezien, maar de volgende ochtend is Helmie toch naar het ziekenhuis gegaan. In het ziekenhuis kreeg ze zuurstof en antibiotica. Ik had van Roy de kwestie met betrekking tot eventuele opname op de IC voorgelegd gekregen. Daar moest ik over nadenken en allerlei vragen kwamen in me op: Is het

Helmie: Ik werd heel erg verkouden. Daarom kon ik niet blijven op de Bakenbergseweg en moest ik even weg. Iedereen was wel heel lief voor mij.

een medische beslissing of heb ik daar nog iets over te zeggen? Wil ik dat Helmie op de IC komt te liggen? Hoe komt ze daar weer uit? Moeilijke overwegingen, die me die dagen erg bezig hielden. Gelukkig is dat alles ons bespaard gebleven.

Hetty: Begeleider Lorenzo heeft daar echt goed werk geleverd. Hij heeft gezorgd dat Helmie een eigen kamer kreeg en bij hoge uitzondering, dagelijks bezoek mocht ontvangen. Ik mocht op bezoek komen maar heb dat om diverse redenen niet gedaan, waaronder mijn eigen risico qua leeftijd en Helmie zou er onrustig van worden als ik wel zou komen. Helmie had op dat moment meer aan facetimen. Ik kon de afdeling dag en nacht bellen om updates.

Helmie: Ik vond het heel fijn dat ik Hetty kon zien. We hebben gepraat over belangrijke dingen. Ik kreeg ook heel veel kaartjes. Dat vond ik erg lief. Begeleidster wonen voegt toe: Ook in het ziekenhuis hadden we korte lijntjes met Hetty. Wij konden elkaar om alles bellen als we iets wilden overleggen. En dat moet ook wel in zo'n situatie. Je doet het echt met elkaar.

Op naar Nieuw-Wehl

Op 28 maart kwam het telefoontje van het ziekenhuis dat Helmie naar 'huis' mocht. Ze had geen koorts meer. Zij **hoestte** nog een klein beetje, dus moest ze **opnieuw in quarantaine**. Natuurlijk vonden wij het jammer dat ze niet naar de Bakenbergseweg mocht, maar het was beter dat ze naar Nieuw-Wehl zou gaan. Voor iedereen. Dat gaf ons en de bewoners meer rust, maar uiteindelijk ook voor Helmie. Wanneer zij dan weer terug zou komen naar haar eigen groep, dan kon zij ook echt weer meedoen met de rest. Het was ook

fijn dat in Nieuw-Wehl de Medische Dienst dichtbij Helmie was, vertelt begeleidster Nadine.

Hetty: Voor mij was het wel raar dat ze naar Nieuw-Wehl ging. Ik snapte het wel, maar de communicatie was wel anders. Iedere dag kreeg ik een update, maar ik wilde graag een dialoog. Daarom heb ik op een gegeven moment het Aanleunteam gevraagd om als tussenpersoon op te treden. De begeleiders in Nieuw-Wehl kennen Helmie niet zoals de vaste begeleiders haar kennen. Het leek beter te gaan, maar Helmie kreeg allerlei lichamelijke klachten zoals diarree en hoofdpijn. Een bekende reactie als Helmie aandacht nodig heeft, dan klaagt ze over kleine pijnntjes. Als ze echt iets heeft, is ze altijd een bikkelaar en klaagt ze absoluut niet. We waren bang dat ze door deze extra klachten misschien onnodig lang in quarantaine zou moeten blijven. Het leek ons het beste om dit bij de arts en de verzorging in Nieuw-Wehl aan te kaarten. Na vijf dagen in Nieuw-Wehl mocht Helmie terug naar de Bakenbergseweg.

Hoe gaat het nu?

Helmie is weer bijna de oude en het gaat goed met haar. **Helmie:** Ik ben blij weer terug te zijn!

Nadine: Helmie onderging het allemaal super goed en was heel dapper. We zijn echt trots op haar.

Hetty: Ik heb grote bewondering voor iedereen die zich met hart en ziel, dag en nacht inzet voor onze verwanten! Ook de organisatie met de protocollen en communicatie zijn voor mij een compliment waard. Aan alles is en wordt gedacht en op mijn zorgen en wensen werd altijd direct en adequaat gereageerd. Een hele opluchting als je ver weg zit en niks kan doen!

Dorry, HR-adviseur

Een nieuwe werkplek....thuis

Wat eerst de omgeving was waar je bent na een werkdag is nu ook mijn werkplek. Net als voor velen van ons is de werkplek van bijna alle kantoorfuncties veranderd. Waar we tot voor kort bij elkaar op kantoor zaten, even langs liepen voor een praatje, met elkaar overleg hadden, zijn we nu thuis. Thuis is de nieuwe werkplek. Verbazingwekkend hoe snel we hier ook weer aan wennen. Nou ja, wennen.....

Huiselijke geluidjes

Na het ontbijt weer naar boven. Plaatsnemen achter een geïmproviseerde werkplek op één van de slaapkamers. Wat gaat deze dag brengen? In de ochtend vaak overleggen. Overleggen tijdens de coronacrisis doen we via Hangout meetings. In de eerste week heel onwennig. Door elkaar praten, afgeleid worden door huiselijke geluiden, de techniek die nog niet meewerkt óf mij nog onvoldoende eigen is. Maar nu, na zes weken, ben ik er aan gewend en kunnen we prima overleggen op afstand.

Een blokje om in de wijk

Af en toe komt een van de kinderen naar boven om toch even iets aan mama te vragen. Beneden zijn zij druk met het huiswerk met de tijdelijke oppas. Wat een geluk dat we dit hebben kunnen regelen met een buurmeisje! Tussen de middag eet ik mijn in de ochtend gesmeerde boterhammen op en loop ik een blokje in de wijk. Even van de slaapkamer af.

Nog nooit zoveel gebeld

's Middags toch maar even een rondje bellen. Hoe gaat het met de collega's? Als je elkaar niet meer fysiek ziet, ontstaat er snel een afstand. Gelukkig pakken we het met elkaar goed op en heeft iedereen onderling contact met elkaar. Zelfs een nieuwe collega inwerken, gaat tijdens de Coronacrisis gewoon door. Na een paar fysieke ontmoetingen in Nieuw-Wehl, doen we dat nu ook op afstand. Als collega's hebben we met elkaar nog nooit zoveel gebeld, geappt en digitale ontmoetingen gehad. Heel

af en toe gaan we naar kantoor om elkaar fysiek een aantal zaken uit te leggen of door te nemen. Maar wel op 1,5 meter afstand!

O ja!

In de middag diverse HR-onderwerpen uitwerken. Waar ik tot voor kort nog niet van gehoord had, is nu mijn dagelijkse werk. Nu we met elkaar een aantal weken op weg zijn, komen ook de reguliere vragen weer. 'O ja, dat is waar ik mee bezig was', denk ik met enige regelmaat.

Playstation

'Jeetje is het al weer zo laat', denk ik aan het einde van de middag. De oppas is intussen naar huis en mijn oudste zoon komt naar boven. "Mam, mag ik nu weer op mijn slaapkamer? Ik wil op de Playstation." O ja, ik ben thuis aan het werk. Thuis, de omgeving waar ik voorheen kwam ná een werkdag, maar waar ik nu ook tijdens mijn werkdag verblijf. Ik pak m'n spullen op, geef hem de ruimte en doe nog wat laatste dingen aan de keukentafel.

Uitrol Chromebooks tijdens Corona.
Van links naar rechts: Maartje, Resie, Marion en Anke

Zo werken we bij Elver

Op het moment dat de Coronacrisis in Nederland uitbreekt, zijn wij in volle gang met de uitrol van de Chromebooks. Bij Elver stappen we over van vaste werkplekken naar nieuwe, digitale (zorg) werkplekken. Onderdeel daarvan is het werken met Chromebooks, omdat dit bijdraagt aan het bieden van de beste zorg aan en ondersteuning van onze bewoners en deelnemers. We worden hierdoor flexibeler en kunnen daardoor beter inspelen op specifieke behoeften en situaties.

Aanvankelijk konden de medewerkers zich inschrijven en planden wij de installatie van de Chromebooks op locatie. Deze aanpak kon geen doorgang vinden vanwege het Coronavirus. In plaats van tijdelijke stoppen met de uitrol, bleek de vraag naar thuiswerken en digitaal samenwerken zo groot, dat we samen een manier hebben bedacht om toch

verder te gaan met het uitdelen van de Chromebooks. Iedere woongroep heeft een aanspreekpunt. Zij leveren de lijst aan met namen van de medewerkers die daar nu werkzaam zijn. Wij zorgen dat de Chromebooks worden ingepakt en opgehaald kunnen worden, uiteraard allemaal volgens de 1,5 meter richtlijnen. Vervolgens plannen we met iedere medewerker een bel-afspraak om zijn of haar Chromebook te koppelen. Het is een hele klus om dit allemaal telefonisch te doen, maar ondertussen zijn bijna alle teams voorzien van Chromebooks. Wij zijn blij, dat iedereen er zo enthousiast over is!

De projectgroep Puur.

Hart onder de riem

Zoom

Het is woensdag, ik rijd mijn rolstoel naar de laptop, mijn ogen glinsteren...

Sinds een paar weken is dit een vast ritueel voor mij en ik kijk er zoouooooo naar uit; mijn gekke juffen en mijn lieve vriendinnen even te zien via Zoom en samen met Jan muziek maken met z'n allen. Ik mis Brigitte en Evelien en al mijn vriendinnen heel erg en thuis probeert mama van alles te verzinnen, maar wat fleur ik op als ik iedereen van Themagroep 1 in beeld kan zien...Tot snel?

KARLIE

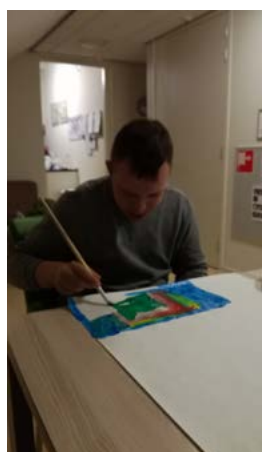
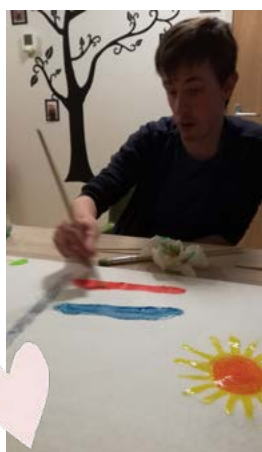
Knutselen Terlaaksestraat

Hoi, wij hebben samen geschilderd en met knikkers in een schoenendoos kaarten voor onze ouders gemaakt.

Groetjes van de Terlaakstraat Koen, Rutger en Jordi.

Koen, Rutger en Jordi van de Terlaakstraat bedanken Elver voor de mand, gevuld met heerlijke hapjes, die ze net voor de paasdagen kregen.

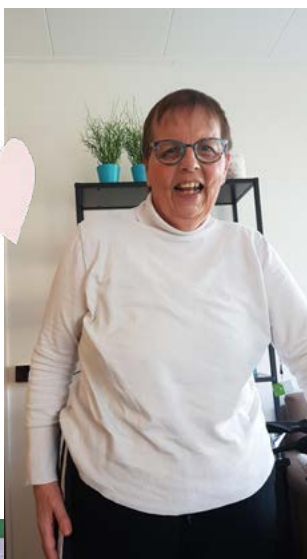

Puzzelen

Wil heeft een puzzel gemaakt, van wel liefst 1000 stukjes!
Ze is hier heel trots op en wij natuurlijk ook. Tijdens het thuiszijn door het Coronavirus had ze hier volop tijd voor. Prachtig resultaat, Wil!

Groeten, Linde 5-6

Mondkapjes

Trots ben ik op mijn 80 jarige moeder!
Ze had de draad weer opgepakt, nadat mijn vader 3,5 jaar geleden overleed. Bridgen, aqua joggen voor ouderen, wandelgroepje, volksdansen, een gezellig sociaal leven. Ook háár dagelijks leven is door de RIVM maatregelen veranderd. Geen verenigingen, geen bezoeken aan de kinderen, kleinkinderen, eerste achterkleinkind. Veel lezen, handwerken, Wordfeud met de kinderen en kleinkinderen, videobellen, tv kijken en ommetje maken is nu haar dag. Blij met de kaartjes en de bloemen die worden bezorgd.
Ze maakt het beste ervan. Sinds deze week is ze voor Elver mondkapjes aan het maken. Bezig voor het goede doel, om zo ook haar steentje bij te dragen en met veel plezier. Mam wat ben ik trots op je!

Gr Joke van Rooijen-Doree

Berichten en nieuwtjes

Woongroep De Vlinder in Gaanderen kwam met een goed idee. Glas wegbrengen voor buurtgenoten als activiteit.

"Nu wij dagbesteding op locatie krijgen van de medewerkers van Klei & Kunst, hebben wij dit initiatief ook opgepakt. Vanuit de buurt is er enthousiast gereageerd. Met drie volle tassen hebben wij vandaag al flink de handen uit de mouwen gestoken. Hopelijk kunnen wij dit de komende weken voortzetten."

Beste
Vanwege het corona virus krijgen
Wij gaan graag naar buiten en nu hadden w
Wanneer u glas heeft wat weg mag, zou u di
sur bij u voorde
Wij halen het dan op en brengen
Gr. namens de bewoners va

Voor alle medewerkers van Elver een HART
ONDER DE RIEM van de Personeelsvereniging

Hart
onder de riem

84 Oranjetaarten dankzij de Vrienden van Elver!

Deze taarten zijn op vrijdag 24 april bezorgd aan alle woningen van Elver. De taarten zijn geschonken door de Vrienden van Elver en zij willen hiermee alle bewoners en medewerkers een hart onder de riem steken en hun waardering uitspreken voor al het werk dat door iedereen wordt verricht in deze Coronatijd.

buurt bewoners.
wij nu dagbesteding op onze woongroep.
wij bedacht om dit te koppelen aan een activiteit.
den op maandag en/of donderdag voor 10.30
ur willen zetten.
het voor u weg naar de glasbak.
n Hof van Rome 56/58.

18-03-2020

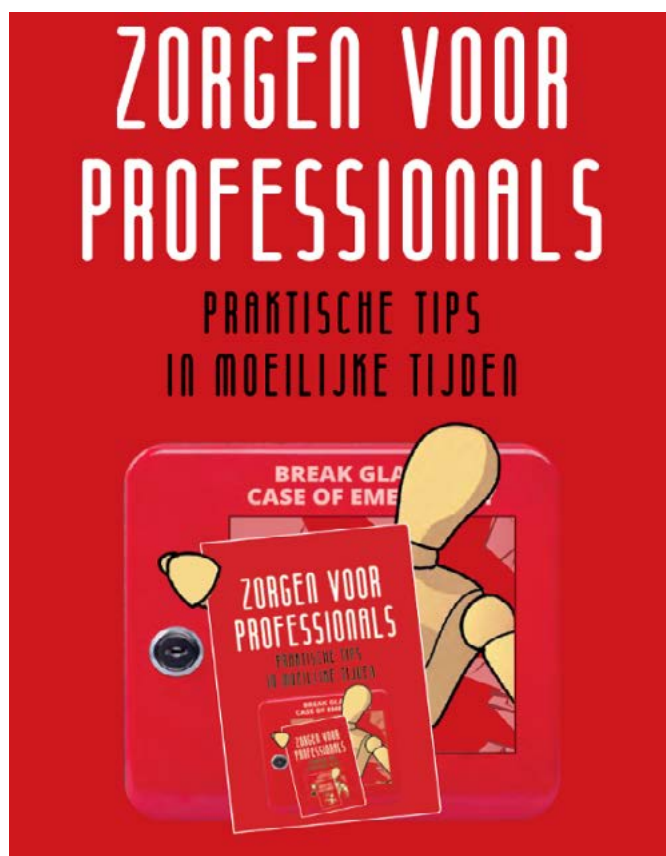

Hart onder de riem, steun door de bewoners van De Stee

Over dit gratis boekje...

Dit boekje is geschreven als een praktische, korte handleiding en bevat tips en adviezen voor zorgprofessionals die nu onder grote druk moeten werken. Het is de neerslag van vele jaren ervaring in coaching, training, begeleiding en in het onderwijs. Hopelijk brengt het enige verlichting in deze moeilijke tijden. <https://zorgenvoorprofessionals.nl/>

Begeleider Petra zag op Facebook via de Coronahulp Achterhoek puzzel placemats voorbij komt.

Petra: "Placemats met daarop Sudoku, woordzoekers en Zweedse puzzels. Dat leek me erg leuk voor bewoners, een leuke bezigheid in deze tijd. Ik heb de placemats aangevraagd en vervolgens opgehaald voor Elver. In overleg zijn ze via de postvakken verspreid naar de woningen. Op de groep waar ik nu aan gekoppeld ben, werd het ook erg enthousiast ontvangen en zijn ze druk bezig. Samen met de bewoners hebben we de placemats verspreid in de buurt. Daar kregen bewoners leuke reacties op met bedankkaartjes."

Hart
onder de riem

Lineke, de energie is voelbaar, iedereen werkt hard, heel hard

Elver is één team, dat het met elkaar fixt

Oefenen voor een crisis. Er wordt altijd gehamerd op de urgentie daarvan. En eigenlijk komt dat oefenen nooit gelegen. Gelukkig hebben we bij Elver met enige regelmaat een oefening gehad. Hoewel je nooit perfect voorbereid bent op de crisis die werkelijk op je pad komt, een gedegen basis heb je wel.

De dag waarop de wereld in één klap veranderd

Het begin is begin maart. Covid-19, ofwel het Coronavirus, bereikt Nederland. Net als bij veel andere organisaties wordt bij Elver in sneltreinvaart een crisisteam samengesteld. Vanuit alle noodzakelijke disciplines wordt er een collega aan tafel gevraagd. Onze bestuurder, twee managers, de bestuurssecretaris, een Arts Verstandelijk Gehandicapten (AVG), een adviseur van Human Resources (HR), de adviseur Veiligheid en Inkoop, een Communicatieadviseur en de Preventiemedewerker. We starten op donderdag 5 maart en besluiten zondag ook nog bij elkaar te komen, omdat er een nieuwe maatregel is afgekondigd. Daar waar het in eerste instantie vooral ging om het delen van adviezen over hygiëne, wordt er al snel opgeschakeld. Vanaf 12 maart is het echt 'aan' en zitten we meerdere keren per dag bij elkaar om alle adviezen, maatregelen en vooral de betekenis en vertaling ervan voor Elver te maken.

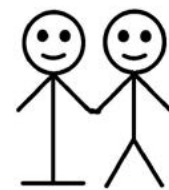
Crisis met een enorme impact

Aan tafel is de energie voelbaar. Iedereen werkt hard, heel hard. Er wordt een app-groep aangemaakt, een gezamenlijke Google drive geregeld, het draaiboek virusuitbraak wordt afgestoft en aangepast aan de huidige situatie. In rap tempo worden de vergaderingen ingepland. Eerst op locatie in Nieuw-Wehl met zoveel mogelijk afstand tussen elkaar aan de vergadertafel. Vervolgens op afstand, digitaal via Hangout. Weekend bestaat even niet. Voor de

bewoners, deelnemers, logeés, collega's en alle verwanten heeft de crisis een enorme impact. Aan de hand van een agenda lopen we alle punten en onderdelen langs. Zijn er nog updates vanuit het RIVM? Vanuit de GGD, VGN of andere instanties? Wat betekenen deze voor het beleid van Elver en moeten we daar iets mee? Standaard geeft ook de Medische Dienst een update. Wat zijn daar de actuele vragen, hoe gaat het met testen, zijn er voldoende persoonlijke beschermingsmiddelen en wat hebben we nodig? Bij HR gaat het om de zorgen van onze collega's en de eventuele onduidelijkheden. Wat zijn de actuele vragen, informatie over risicogroepen, symptomen, wanneer mag je wel en wanneer niet komen werken, welke rol speelt het Flexbureau? De informatie bij Veiligheid draait vooral om de samenwerking met de Veiligheidsregio's, de levering en bezorging van producten, boodschappen, de bevoorrading van de winkel, de was, het inrichten van de cohortafdeling en nog veel meer.

Aandacht voor de organisatie en voor elkaar

Iedere vergadering worden er veel acties uitgezet. We maken afwegingen en nemen besluiten. Ook meten we de energiebalans. Zit iedereen er goed bij? Kan je het allemaal hebben? Heb je hulp of aflossing nodig? Belangrijke vragen omdat we er zeker in die eerste weken vrijwel 24 uur per dag mee bezig waren. Gelukkig is de drive enorm. We willen en moeten het allemaal goed geregeld hebben. Voor de bewoners en voor onze collega's op de woningen waar een

roosters passend maken. Alles wordt in het werk gesteld om de bewoners goede zorg te kunnen blijven geven en een plezierige dag te bezorgen. We willen zoveel mogelijk structuur, stabiliteit en het 'Gewone Leven' bieden. Omdat bezoek niet meer mogelijk is, wordt gezocht naar andere mogelijkheden om met het thuisfront in contact te blijven.

Coronabesmetting bij Elver

Ook Elver krijgt te maken met besmettingen. De ene bewoner kan in quarantaine worden verzorgd in de eigen kamer op de woning, de ander heeft meer zorg nodig. Daarom is er vooruitgedacht en op locatie in Nieuw-Wehl een quarantaineafdeling opgezet. Er is een speciaal team samengesteld om de zorg in een veilige omgeving voor bewoner en medewerker voort te zetten in samenwerking met onze eigen Medische Dienst.

Van oude naar nieuwe normaal?

Inmiddels heeft het crisisteam iets meer lucht en komt niet meer dagelijks bij elkaar. We merken dat vooral de persconferenties de nodige aandacht vragen, als er nieuwe (versoepelende) maatregelen worden meegegeven. Niemand weet, hoe lang we nog in deze situatie blijven. Wat we wel weten, is dat Elver één team is. Een heel groot team, dat het met elkaar fixt. De huidige situatie slijt langzaam in en wordt een soort van 'nieuw normaal'. Toch hopen we allemaal dat we ooit weer een stukje terug kunnen naar het 'oude normaal'.

groot beroep op wordt gedaan. Op hun flexibiliteit, aanpassingsvermogen en creativiteit.

En dan is communicatie aan de beurt. Voor wie is een boodschap bedoeld? Wat is al duidelijk, welke informatie kunnen we al delen? Hoe gaan we familie, externe deelnemers dagbesteding en logés informeren? Welke impact hebben de besluiten en waar kan iedereen terecht met vragen?

Goede zorg staat centraal

Tussen de vergaderingen in worden de acties uitgezet om de zorg en aandacht voor de bewoners onder de omstandigheden zo goed mogelijk door te laten gaan. De collega's van dagbesteding worden gekoppeld aan een woongroep om daar ondersteuning te bieden. In de praktijk betekent dit dat er in rap tempo nieuwe teams worden gevormd. 'Nieuwe' collega's moeten op elkaar inspelen, de bewoners leren kennen en de

Anke, persoonlijk begeleider dagbesteding

We doen het met elkaar!

Voor iedereen is de wereld veranderd. Dit gaat niemand zijn deur voorbij. Voor de een is het een ver van zijn bed show, voor de ander de bittere realiteit. Iedereen geeft het op zijn eigen manier een plekje en heeft zijn eigen uitdagingen. Voor mij is duidelijk, dat het nooit meer hetzelfde zal zijn.

Wanneer ik terugdenk aan de eerste dagen, waarin besloten werd dat de dagbesteding dicht zou gaan, ging er bij mij een soort regelmodus aan. Van alles heb ik die eerste dagen gedaan, waaronder het verzamelen van alcohol, desinfectans en persoonlijke beschermingsmiddelen uit het dagbestedingsgebouw. Heel blij waren ze op de Medische Dienst met een kar vol spullen, want in eerste instantie leek er een groot tekort te zijn. Allerlei bronnen heb ik aangeboord om Elver te kunnen helpen. Mijn collega's die straks werken met besmette bewoners zouden geen angst moeten hebben onvoldoende beschermd te zijn! Gelukkig is er voor dit moment voldoende beschikbaar, heb ik me laten vertellen. Dit tegen de berichten van de media in, je ziet zulke schrijnende beelden.

Nadat het voor mijn collega's duidelijk werd waar ze zouden gaan werken, kreeg ik wat meer rust. Ook ik werd gekoppeld aan een woning, niet geheel willekeurig. Ik mocht gaan werken bij een van mijn deelnemers van de dagbesteding. Ik voelde weer hoe het is om leerling te zijn. Ik was niet bekend met de groep, de collega's, de bewoners en de afspraken. Ik laat het op me afkomen en ben gelukkig altijd met een ervaren collega. Toch blijft het schakelen en reflecteren of je de juiste begeleiding biedt en dat in een tijd waarin er voor de bewoners ook een heleboel gaande is. Ook het schakelen van een regelmatige werkdag naar onregelmatig werken is nog onwennig. Ik weet af en toe niet meer welke dag het is.

Vlak na mijn plaatsing op de woongroep volgde de eerste besmettingen. Helemaal als het gaat om iemand waar jij je hart aan hebt verpand, is het erg moeilijk. De zorgen die dit met zich meebrengt, gaan met je mee. Af en toe log je in op het dossier van de bewoners waar je zo nauw bij betrokken bent. De komst

van de groepstelefoon was erg prettig, omdat er eenvoudig contact kan worden gelegd met verwanten. Ook houd je zo contact met de collega-buurtgroepen. Verlies je die niet uit het oog.

Samen met mijn dagbestedingcollega's hebben we besloten om elke week post te sturen naar onze deelnemers. Deze post is meestal iets wat goed past bij de deelnemer, een tijdschrift, een puzzel, een balletje, wat lekkers of wat fleurigs. Gewoon laten weten dat we aan ze denken. In deze moeilijke tijd willen we voor hen een vreugdemomentje creëren met zoiets simpels als post.

Niemand weet waar we goed aan doen. Niemand weet hoelang en welke maatregelen nodig zijn. Wat ik wel zie en waar ik trots op ben, is dat er zoveel creatieve ideeën ontstaan. Er worden voor de bewoners positieve momenten gecreeërd, waarbij de regels in acht worden genomen. Momenten waarop je als begeleider even kan relativeren en er daardoor kunt zijn voor een bewoner als het moeilijk wordt. Het vraagt veel van iedereen en iedereen heeft een onzeker gevoel. We doen het toch maar mooi met elkaar!

Pieter, Coördinator Beheer & Onderhoud

Van gebouwen naar Persoonlijke Beschermingsmiddelen

Wat een verrassing was dat om spontaan in het crisisteam te belanden. En vooral ook heel erg leerzaam. Mijn collega Nine, adviseur Veiligheid en Inkoop, was ziek en daardoor kreeg ik ineens een nieuwe opdracht; 'Regel Persoonlijke Beschermingsmiddelen (PBM) en pak een aantal zaken op het gebied van veiligheid op'.

Nog meer waardering

Het is een echte uitdaging, zeker om dingen te regelen en te organiseren waar ik weinig kennis van heb en met collega's te werken waar je normaal minder contact mee hebt. Hoewel de aanleiding niet zo leuk is, heb ik mijn collega's op een ander vlak en de professionaliteit binnen Elver leren kennen. Ik zie nu beter wat de collega's binnen Elver doen en dat geeft een extra gevoel van respect en waardering. Ik denk dat ik nu ook makkelijker op ze afstap.

Snel schakelen

Achteraf vind ik het wel tof, dat ik heb kunnen bijdragen. Gelukkig kan ik redelijk snel schakelen met collega's, bedrijven en leveranciers. Ik moet eerlijk bekennen, dat ik ook een beetje geluk heb gehad. Alles zat mee. Na wat inspanning kunnen we redelijk goed aan spullen komen.

Uitdaging

Wat me is opgevallen, is de betrokkenheid bij iedereen om het allemaal voor elkaar te krijgen. Een echte uitdaging was het om op locaties in Arnhem, Nieuw-Wehl en Wehl snel cohortopvang (quarantaineopvang) in te richten. Gelukkig is dit goed verlopen. Zo moest ik snel verlichting, stroom, verduistering en gordijnen regelen. Daarbij hebben

wij onze leveranciers betrokken en aangespoord om de inrichting zo snel mogelijk te realiseren. En dat is gelukt. Geweldig toch?

Miriam is persoonlijk begeleider op een woongroep in Nieuw-Wehl

Ervaringen uit het Cohortteam

Het is de derde week van maart. Het dagbestedingsgebouw staat er verlaten bij. Geen bewoners die dagelijks met plezier naar hun werk gaan, geen geknutsel of ontspannen activiteiten. Geen bussen om de bewoners te brengen en geen collega's om ze op te vangen. In een deel van dit gebouw worden tijdelijk de bewoners verzorgd, die besmet zijn met het Coronavirus en op de eigen woning niet in isolatie kunnen.

De telefoon gaat. Het is Rianne, teamcoach van het quarantaineteam bij Elver, ook wel Cohortteam genoemd. Rianne vraagt mij of ik deel wil gaan uitmaken van haar team, dat op dat moment wordt samengesteld.

Dilemma

Er was op dat moment nog weinig duidelijk over wat het werk precies gaat inhouden en wanneer het gaat beginnen. Door mijn loyaliteit en verantwoordelijkheidsgevoel naar de bewoners en mijn collega's vond ik het erg moeilijk om juist in deze periode de keuze te maken om tijdelijk weg te gaan. Je wilt alles, behalve de woongroep in de steek laten. Aan de andere kant wil je een bijdrage leveren in deze bijzondere tijd. In goed overleg besloot ik de uitdaging aan te gaan en zodra het nodig was, over te stappen naar het Cohortteam.

Aan de slag

Nog geen week later is het al zover. Het voelt gek en onwettelijk om zo ineens weg te zijn van je eigen vertrouwde groep. Weg van de bewoners voor wie je al jarenlang zorgt en weg van de collega's die ook belangrijk voor je zijn geworden. De families van de bewoners zijn op de hoogte gesteld van mijn tijdelijke overstap. Gelukkig heb ik nog regelmatig contact met de groep en ga ik op afstand even langs. Ondertussen worden de eerste bewoners met Corona op de isolatieafdeling opgenomen. Direct worden er aanspreekpunten voor in- en externen opgesteld,

met Rianne en Clemens als coördinatoren en Anneke als aanspreekpunt van de groep. Bijzonder hoe snel alles binnen een dag is opgepakt. Ik ben vanaf dat moment verantwoordelijk voor het maken en invullen van het dienstrooster. Een flinke puzzel en een uitdaging. Daarbij komen meer taken, zoals het bellen en informeren van mogelijk nieuwe teamleden, voor het geval er meer besmettingen komen. Vele belletjes met het flexbureau gaan hieraan vooraf. Wat een werk hebben zij verzet voor het Cohortteam en de organisatie, complimenten!

Een goed bij elkaar geraapt team

Binnen het team werken we met verpleegkundigen en met medewerkers die ervaring hebben op het vlak van intensieve begeleiding. Daarnaast is een deel van het Paramedische Dienst team van Elver bij ons aangesloten. Zij helpen met ondersteunende werkzaamheden en met de schoonmaak. Ook zetten zij hun eigen specialisme in, door bijvoorbeeld fysio- of ademhalingsoefeningen te doen. De logopedisten

onder ons zorgen dat er van ons allemaal foto's zijn, zodat de bewoners kunnen zien wie er werken. Er wordt ook een herinneringsboekje voor de bewoners gemaakt. Iedereen is kundig op zijn eigen manier. 'Een bij elkaar geraapt team', dat in korte tijd is uitgegroeid tot een enorm goed werkend geheel. Niets is te gek. Bijzonder om hier deel van uit te maken.

Nog meer maatwerk

Bij alles wat we doen, bij de beslissingen die we nemen, staat de zorg voor de zieke bewoners voorop. Het zijn soms lastige vraagstukken, die echt om maatwerk vragen. Hoe ziek is de bewoner? Kunnen

we de juiste zorg bieden? Wat is het best passend en haalbaar voor de bewoner? Waar is hij/zij het beste af? Wat als een bewoner niet zomaar overgeplaatst kan worden naar een andere groep? Is quarantaine op de eigen groep haalbaar? Kan eigen personeel mee? En hoe zit het dan met het afstand houden en besmettingsgevaar voor de anderen? Allemaal vragen die per bewoner anders beantwoord worden.

Verkleedpartij

In de tijdelijke Cohortafdeling zijn verschillende verpleegunits met bedden, vooral de rode en gele kant worden hiervoor gebruikt. De keuken van het dagbestedingsgebouw 'Koek & Zo' is omgedoopt tot 'schone ruimte' en geeft toegang tot de rest van het gebouw. Hier start je de werkdag met een overdracht, vervolgens worden de taken verdeeld en begint de 'verkleedpartij'. Eerst je handen wassen met water en zeep, gevolgd door extra ontsmetting met handdesinfectiemiddel. Dit kan nog in de schone ruimte. Persoonlijke Beschermingsmiddelen (PBM) zijn hier verboden.

We kleden ons aan in de gang. Verschillende tafels liggen vol met handschoenen, haarnetjes, brillen en mondkapjes, maar ook thermometers en andere benodigdheden. Het omkleden gaat in een vaste volgorde. Eerst het blauwe schort met mouwen aantrekken, dat reikt tot over de knieën. Dan volgen het mondkapje, een haarnetje, de grote plastic bril en tot slot de handschoenen. Meestal blauwe. We hebben werkkleding die op 60 graden gewassen kan worden. Geen eigen kleding, om je zo goed mogelijk te beschermen. Wanneer er tijd is voor een pauze, kunnen we onze schorten ophangen aan de kapstok naast de ingang van de schone ruimte.

Zorg en liefde

Na het aantrekken van de kleding volgt het eerste contactmoment van de dag. Een praatje wanneer dit kan of een aanraking om aan te geven dat het personeel er is. Dit moment wordt gecombineerd met het opnemen van vitale functies, zoals temperatuur, bloeddruk en saturatie. De saturatie, oftewel het zuurstofgehalte in het bloed, meten we via een klemmetje aan de vinger. Indien nodig wordt dit met twee collega's gedaan. Voordat de arts komt om de behandeling van elke bewoner te bespreken, verzorgen we eerst de medicatie, het ontbijt en de verdere zorg en begeleiding zoals wassen en aankleden. Dit laatste kan ook na de artsenronde worden gedaan. Medewerkers moeten soms snel

schakelen en flexibel zijn. Als het mogelijk is blijft één van de collega's in de schone ruimte om het eten, de medicijnen en andere dingen aan te geven en te regelen, zoals het opnemen van de telefoon.

Alle zorg wordt op maat aangeboden, net waar de bewoner behoefte aan heeft of wat er mogelijk is in zijn of haar situatie. Niet alle bewoners zijn even ziek. De artsenronde wordt meegelopen door één van de collega's om korte lijnen te houden. Eerst wordt in de schone ruimte de situatie van de bewoners besproken en vervolgens maken we een rondje langs de kamers. Dit alles wordt gerapporteerd in het zorgdossier en een speciaal overdrachtsdocument.

Onze focus ligt op het verplegen, verzorgen en goed in de gaten houden van onze bewoners. Zien we verbetering of gaat het achteruit? Een paar bewoners hebben extra zuurstof nodig gehad. We werken dan met een babyfoon en camera voor de monitoring. Dit vergt oplettendheid en flexibiliteit. We moeten soms snel schakelen. De ene keer hebben we onze handen vol aan het opmeten van de vitale functies, het wassen en aankleden. De andere keer ben je de hele dag gefocust op een nieuwe opname. Hierbij proberen we de taken goed te verdelen.

Sommige bewoners hebben het zwaar te verduren, wat je zelf ook aan het hart gaat. Wat een strijd moeten sommigen leveren. Met elkaar geef je ze alle liefde en verzorging die ze nodig hebben. En wanneer je dan verbetering ziet... ben je enorm dankbaar dat je hebt kunnen ondersteunen. Dat is waarvoor je hieraan begonnen bent. Ja, we doen het samen en niet alleen!

Indruk gemaakt

Dat je van de ene op de andere dag in een compleet andere wereld leeft, heeft op mij het meeste indruk gemaakt. Het is een aparte gewaarwording om jezelf voor het eerst in vol ornaat in dat pak te zien staan. Er is geen specifiek draaiboek voor deze situatie. Iedere dag vinden we weer nieuwe dingen uit. Dat gaat met een lach en een traan. Want het is heftig, maar de coördinatie van Rianne en de ondersteunende hand van Clemens maakt het meer dan mogelijk. Ik heb bewondering voor alle groepen van Elver,

want iedereen draagt zijn steentje bij, niet alleen het Cohortteam. Het is een bizarre en ongelooflijke tijd, maar het is ook bijzonder om te zien hoe we dit binnen Elver met elkaar oppakken. Iedereen denkt mee, is toegankelijk en flexibel. Hier zijn bijna geen woorden voor.

Wat mijn partner ervan vindt? Natuurlijk is die terecht bezorgd, maar gelukkig vooral positief en trots!

Marjolein vertelt

Van logopedie naar cohort

De scholen en dagbesteding gaan dicht. We moeten zoveel mogelijk vanuit huis gaan werken. Als ik in maart hoor dat het Coronavirus ons land heeft bereikt, spoken er veel vragen door mijn hoofd. Hoe gaan we de begeleiders en bewoners ondersteunen vanuit de logopedie? Hoe vereenvoudigen we de stormvloed aan informatie voor hen? Wat is voor hen het belangrijkste om te weten? Hoe wordt het begrijpelijk?

Informatie voor bewoners

Geen dagbesteding, geen vaste structuur en het allerbelangrijkste, geen bezoek en niet meer logeren. Nu de begeleiders hun handen vol hebben aan het opvangen van de bewoners, willen we voorkomen dat de begeleiders worden overladen met informatie vanuit de verschillende behandelaars. We verzamelen en vertalen alle bruikbare informatie over Corona uit de landelijke netwerken en maken informatie op maat en ondersteunen die met picto's en foto's. We bundelen de informatie op de bewonerssite van Elver en lichten de gedragskundigen in.

Hand- en spandiensten

En dan volgt er een telefoontje. Willen er mensen van de Paramedische Dienst ondersteunen in het quarantaineteam? In beschermende kleding bij met Corona besmette bewoners schoonmaakwerkzaamheden verrichten, ondersteunen bij eetmomenten en hand- en spandiensten verrichten. Ik moet even slikken. Dat is best spannend en behoorlijk uit mijn comfortzone.

Maar als daar mensen nodig zijn, ga ik de uitdaging aan, samen met een aantal collega's van fysiotherapie en logopedie. We willen graag helpen.

Onherkenbaar

Meteen realiseer ik me dat we onherkenbaar zijn met een bril, haarnetje, mondkapje, schort

en handschoenen. Hoe vervelend moet dit wel niet zijn voor zieke bewoners? Ik opper het idee om met foto's van onszelf te gaan werken. Binnen een paar uur heb ik van alle begeleiders van het team een foto ontvangen. Ik print ze uit en de nachtdienst lamineert ze. De volgende dag al kunnen we de bewoners aan het begin van de dienst laten zien, wie we zijn. Zo krijgen we een gezicht. Een bewoner zegt dat het fijn is. "Wie werkt er vanmiddag? en Wie is er vannacht?". Een andere bewoner pakt de foto en houdt hem tegen haar neus. Ze observeert en lacht. Weer een ander kan er niets mee en laat het allemaal over zich heen komen.

Zintuigenverhaal

Mijn logopediecollega maakt tijdens haar dienst een filmpje over beschermende kleding. Wat we allemaal aan hebben. Ook maken we foto's van de quarantaineruimte. Die kunnen worden gebruikt als voorbereiding van nieuwe besmette bewoners. Mijn andere collega werkt vanuit huis en pakt nu alle logopedische en SI (Sensorische Informatieverwerking) vragen op. Zij maakt ook een zintuigenverhaal over Corona, ondersteund met voorwerpen. Zo worden de bewoners in de sensatiefase niet vergeten.

Impact

Tijdens de schoonmaakwerkzaamheden en fruitmomenten proberen we contact te maken met de bewoners die in quarantaine zitten. We zetten iets op de iPad, bekijken een breiwerk, zetten een filmpje op en maken een praatje. Ik vraag me af wat dit allemaal met hen doet en hoe ze dit een plekje moeten gaan geven. Je voelt je ziek en je hoest. Er wordt een

wattenstaafje in je neus en keel gedaan. Je herkent je begeleider van je eigen woongroep niet meer. Je wordt uit je vertrouwde omgeving gehaald en je verhuist naar een omgetoverd dagbestedingsgebouw (Het Maatwerk) in Nieuw-Wehl. Je kamer wordt gedesinfecteerd.

Mooie dingen

Dankzij de creativiteit en het optimisme van de begeleiders gebeuren er ook hele mooie dingen. Er worden paaseieren geschilderd. Bewoners krijgen veel kaarten en tekeningen en soms een raam- of tuinbezoek. Een bewoner roept door de babyfoon:

"Ik lust wel een kopje koffie!". We lachen samen in de schone ruimte, trekken ons pak aan en brengen een kopje koffie. Ik besluit de periode voor de bewoners vast te leggen. We maken foto's van het gebouw, de ruimtes en de activiteiten die ze doen. Het wordt één verhaal. Als ze willen, kunnen ze hiermee samen met hun naasten nog een keer op terugkijken. Stiekem ben ik zelf ook blij met de foto's, want ook ik kijk straks terug op een bijzondere periode. De angst en onzekerheid van het begin, heeft plaatsgemaakt voor voldoening en trots. Trots op mijn oude en vooral ook op mijn nieuwe, inspirerende collega's van het quarantaineteam.

Lieve Keuken,
Het eten was heerlijk
80 Complimenten

JORD
PETES

De keuken van Banningshof draagt z'n steentje bij

Wij missen het persoonlijke contact

In en om het restaurant en de zalen van Banningshof is het veel rustiger dan normaal. Geen koffiethemomenten, geen lunch, geen vergaderingen en geen gezellige feestjes of partijen meer. Af en toe is er nog wel catering op basis van bezorgen aan de voordeur.

Omdat de dagbesteding gesloten is, missen wij ook alle deelnemers die werkzaam zijn in het restaurant, op het terras, in de keuken en de afwaskeuken. En dat is goed te merken!

Gelukkig is de keuken wel open en worden er sinds het begin van de crisis ruim 300 maaltijden meer in de week besteld. In verband met de vraag naar extra maaltijden wordt er nu ook op zaterdag een warme maaltijd bereid. De overige extra maaltijden worden vooral voor woensdag en zondag aangevraagd. Normaal gesproken worden deze drie dagen door de woongroepen gebruikt om zelf te koken. In deze tijd is het lastiger om samen met bewoners boodschappen te doen om vervolgens samen de avondmaaltijd te bereiden. Door de situatie zijn vrijwilligers niet altijd beschikbaar of zijn bewoners uit hun doen. Zo heeft elke woongroep wel een reden om vaker van onze service gebruik te maken!

Door de extra maaltijden en het gemis van de deelnemers dagbesteding is het in de keuken een stuk drukker geworden. Meer inkopen, extra maaltijden bereiden, verscherpte hygiënemaatregelen en meer afwas! Dit compenseren wij met de uren die normaal gesproken voor het restaurant en de zalen worden ingezet. Behalve voor warme en panklare maaltijden kunnen groepen ook voor advies op maat bij de keuken terecht.

Wij missen het persoonlijke contact en hopen jullie dan ook snel weer te kunnen verwelkomen in Banningshof voor een lekkere kop koffie, broodje, lunch of een gezellig feestje!

Blijf gezond en hopelijk tot snel.

Een taart wil je liever niet ontvangen met het avondeten

Anders druk met transporten

Tonnie, Edwin en Toon, de medewerkers van de Transportdienst zijn vooral anders druk dan vóór het Coronavirus. Naast onze normale werkzaamheden, zoals de was rond brengen, rondgaan met de etenskarren en luiers wegbrengen, komen er momenteel andere taken bij. En dat maakt niet uit, want er vallen ook weer wat taken af. Zo zijn er geen verhuizingen meer en kunnen we niet helpen als iemand bijvoorbeeld een bureau nodig heeft.

Nieuwe werkzaamheden

De werkzaamheden van de Transportdienst zijn uitgebreid met het wegbrengen van de testen. Wij krijgen een telefoontje van de Medische Dienst als er een test weggebracht moet worden. Die gaan naar een laboratorium in Hengelo, Overijssel. Dan is het spoed, ook in het weekend. Dat betekent dat we nu bereikbaarheidsdiensten hebben in het weekend. Soms kunnen we een vrijwilliger inschakelen. Dat scheelt voor ons weer, want voor de rit naar Hengelo ben je zo 2,5 uur kwijt.

En er is genoeg te doen. Zo brengen we beschermend materiaal naar de woningen, zoals mondkapjes, desinfecterende middelen, schorten en handschoenen. Ook hier geldt de regel, we komen niet binnen. We zetten alles buiten klaar en drukken op de deurbel, zodat de begeleiders weten dat er iets klaar staat. Er zijn ook incidentele werkzaamheden, denk aan het wegbrengen van presentjes naar de groepen zoals een taart. Veel is te combineren met de etenskar, maar een taart wil je liever niet ontvangen met het avondeten.

Gemis

Wat ook anders is, is het persoonlijke contact met de deelnemers. Dat missen we enorm. Als we het eten bij de Oranjestraat brengen, dan staat Bart altijd bij de

intercom en vraagt hoe het met ons gaat. André woont bij de Spoorstraat en staat ons altijd op te wachten om te helpen met de etenskarren. Op afstand uiteraard! Op André's vraag wanneer hij weer mag komen werken, kunnen we helaas nog geen antwoord geven.

Anders, maar gezond

Ja, het is anders nu. We mogen niet meer op de groep komen en zijn drukker, omdat we normaal met een deelnemer de werkzaamheden uitvoeren. Het rondbrengen van de etenskarren doen we nu bijna altijd zelf en je bent soms in het weekend aan het werk. Maar, we zijn allemaal nog gezond en dat is het allerbelangrijkste!

Dag Elver

IN MEMORIAM

Gerard Veldscholten
26-05-1962 | 12-03-2020

Wat was jij bijzonder!

Eigenlijk in je hele leven op Fatima en later Elver heb je je familie en begeleiders laten zien dat jij je leven leidde op jouw eigen manier. Onverwachte aanrakingen, te veel handen aan je lijf en scheren waren niet je meest favoriete bezigheden. Maar toch kon je ook genieten van persoonlijke aandacht, wat je in het bijzonder iedere dag kreeg van Romilda en Briget van het Belevingstheater. Zij wisten altijd zo goed in te spelen daar waar jij op dat moment behoefte aan had. Je had een bijzondere band met hun allebei. De week voor je overlijden was intens. Maar wat heb jij ons en familie laten zien hoe sterk je was, telkens weer. We zijn blij en dankbaar dat we jou en je familie de dagen voor je overlijden op zo'n intensieve manier hebben mogen begeleiden. Jouw gevecht is voorbij en de rust is je gegund! We zullen je aanwezigheid en die van je familie missen!

Bewoners en begeleiders Elzenpas 5 en Belevingstheater

Raymond Arends
03-10-1959 | 25-03-2020

Kijk omhoog naar de zon, zoek niet naar een antwoord...

Verdrietig maar dankbaar voor alle leuke momenten die Raymond ons gegeven heeft, hebben wij op 25 maart afscheid van hem moeten nemen. In de jaren dat je in Arnhem en Laag-Soeren hebt gewoond heb je een onuitwisbare indruk achtergelaten.

Lieve Raymond wat heb jij ons een plezier bezorgd. Met je humor, biertje en mooie lach, wat kon jij genieten van het leven.

Corona, een ziekte die eerst zo ver weg leek, maar nu toch zo dichtbij kwam. Los van elkaar namen we afscheid, omdat meer niet mogelijk was.

Bewoners en begeleiders Berk en Belevingstheater

Huub Schaars
22-07-1963 | 09-04-2020

Lieve Huub, in januari ben je bij ons komen wonen en hebben we drie maanden van je humor en zangkunsten mogen genieten. Je nam ons altijd graag in de maling door ons te laten schrikken of te kietelen. Hier had jij altijd de grootste lol om. Helaas nam de dementie snel de overhand, waardoor je niet meer kon doen wat je allemaal wilde. We zijn blij dat we je hebben mogen kennen en fijn dat jou een lang ziekbed bespaard is gebleven. En we zijn dankbaar dat jouw familie de laatste dagen nog bij jou kon zijn in deze rare tijd.

Lieve groet bewoners en team Wendakker 1-2 en Rode Ster

Lieve Huub, vele jaren heb je bij ons op de Spoorstraat gewoond. Het was jouw plekje en wat hebben we van je genoten. De muziek, optochten, Carnaval, alles was leuk voor jou en met jou. Familie die op bezoek kwam, je genoot volop. Ook toen het minder met je ging zagen we af en toe de "oude" Huub terug. Je humor is altijd gebleven, je ondeugende blik ook. Ons laten schrikken en gevatte opmerkingen zijn er altijd geweest. We gaan je missen lieve Huub. Je was een feestje!

Heel veel liefs, bewoners en team Spoorstraat

Kleine lichtjes spreken...

Anneke, geestelijk verzorger

En dan valt alles stil. Op het terrein van Elver in Nieuw-Wehl is vrijwel niemand meer te bekennen. De ruimtes van de dagbesteding zijn leeg, de mensen aan huis gebonden. Mijn agenda, tot voor kort volop gevuld met kennismakingsbezoeken en activiteiten, leeg...

Een oorverdovende stilte... Alleen de vogeltjes doorbreken de stilte met hun vrolijke lente-gekwetter. Maar als je goed luistert, hoor je de zorg. De zorg voor de kwetsbare medemens, bij Elver en in de familie- of vriendenkring. Van alles wordt in gang gezet om de zorg toch zo goed mogelijk vorm te geven. En hoe kan ik mijn steentje bijdragen, nu ik niemand mag bezoeken? Hoe kan ik in dit niemandsland zoeken naar de verbondenheid, die de mensen juist nu zo hard nodig hebben?

In mijn belevingsgroepjes is het kaarsjes aansteken voor elkaar een waardevol gebeuren. We delen dan verdriet en vrolijkheid, zorg en humor. De kleine lichtjes spreken in deze soms zo donkere wereld hun eigen taal van warme verbondenheid. Juist daarom steken we iedere week weer kaarsjes aan, namens u, jou en mij... een klein lichtje, dat spreekt van warme verbondenheid.

Jeanette teamlid quarantaineafdeling

Een dag op de cohortafdeling in Het Maatwerk

Wat een stralende dag denk ik als ik mijn gordijnen na een late dienst vanmorgen open doe. Na een ochtendje huiswerk maken met mijn kinderen, bereid ik me na de lunch voor op een volgende avonddienst op de quarantaineafdeling bij Elver.

Rond 14.15 uur loop ik de 'schone ruimte' binnen en zie dat mijn collega's Miriam en Joris al aanwezig zijn. De collega's van de dagdienst komen vanuit het quarantainegedeelte onze kant op. Met afdrukken in het gezicht van de spatbril en striemen op hun wangen van het masker. Maar ook met een glimlach. Met elkaar drinken we een kop thee en dragen de bijzonderheden over.

Als de dagdienst vertrekt, verdelen wij de taken. Joris en ik gaan alvast de afdeling op en Miriam regelt nog wat medische zaken. Ze pleegt telefoontjes, bestelt medicijnen en kijkt naar de planning van het personeel. Het is een feit dat, als je eenmaal je pak aan hebt, je dat niet zo snel weer uit kunt trekken. Je moet dus vooruitdenken. Je kan bijvoorbeeld geen medicijnen pakken in de 'schone ruimte' met je pak aan. Daarom is het fijn dat Miriam nog even in die ruimte blijft. Wij geven onze bevindingen aan haar door, zoals de saturatie, bloeddrukcontroles, temperatuur en andere bijzonderheden. Zij rapporteert dit of klimt hiervoor in de telefoon. Ook belt ze families van bewoners die op de quarantaineafdeling liggen om te vertellen hoe het gaat.

Samen met Joris loop ik een rondje langs de kamers om te helpen bij het drinken. Als alle ruimtes zijn schoongemaakt, komt fysiotherapeut Inge. Zij helpt een aantal bewoners die in quarantaine worden verzorgd te mobiliseren. Ze loopt een stukje over de gang of op de kamer. Waar nodig is, helpen we. Rond

17.30 uur gaat Inge naar huis. Het is fantastisch dat het team fysiotherapeuten ons team zo fijn versterkt.

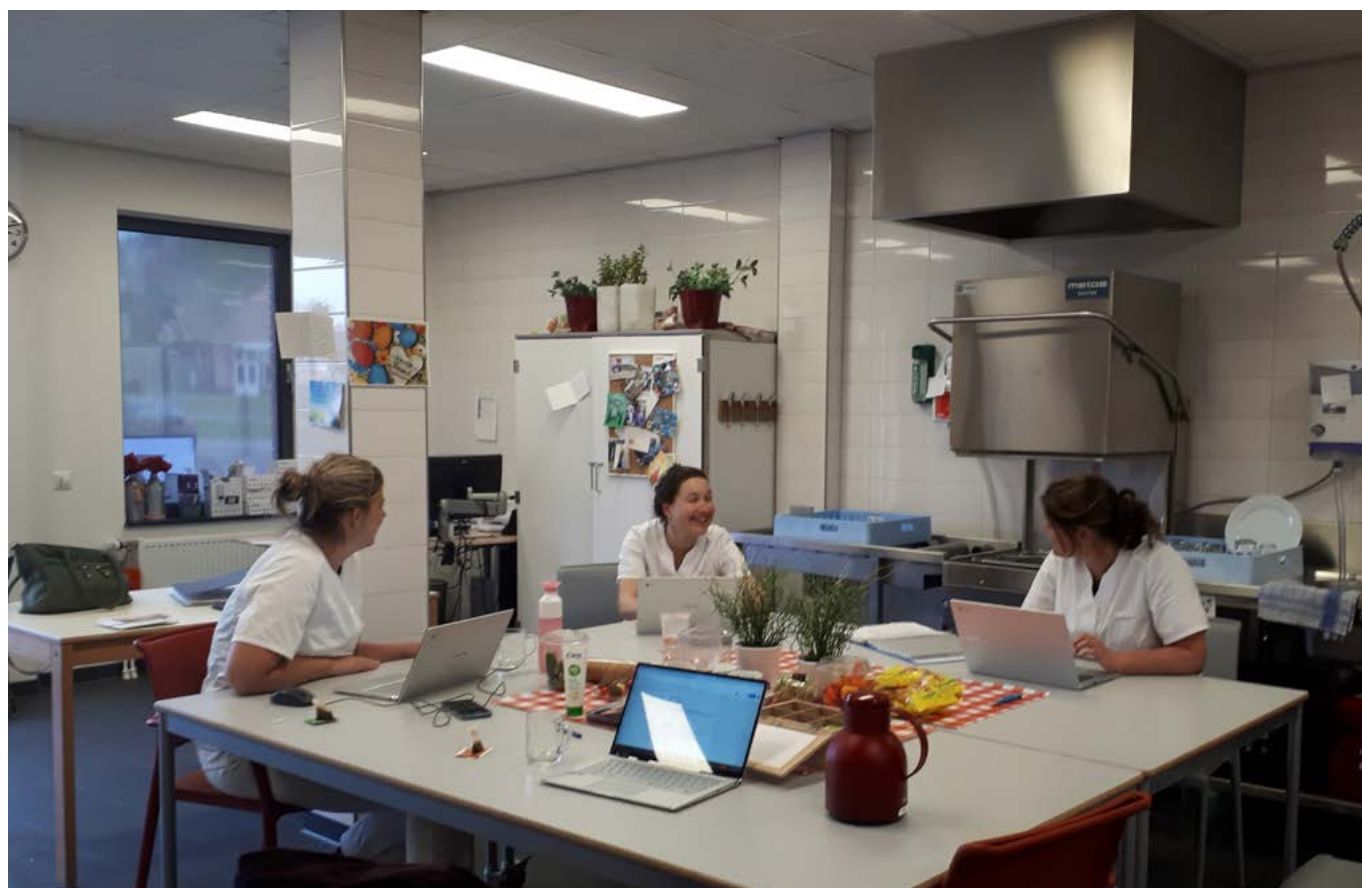
Telefoon! Er is een bewoner onderweg, die opgenomen moet worden om in quarantaine verzorgd te worden. Mirjam en Joris gaan direct aan de slag. Een van de kamers wordt in orde gemaakt en ze verzamelen de belangrijke informatie over de nieuwe patiënt. Tegelijkertijd maak ik me zorgen over een bewoner na het uitvoeren van de controles. Ik besluit de arts te laten komen. Die avond ben ik geregeld bij de patiënt en ik bel met haar familie. Ze slaapt, heeft koorts, drinkt en eet een beetje met hulp. Ik doe de luidspreker van de telefoon aan. Ik hoor de familie tegen haar praten, terwijl ik naar haar gezicht kijk. Daar ligt ze, vermoeid, koortsig en aan de andere kant van de telefoon haar familie die liefkozend tegen haar

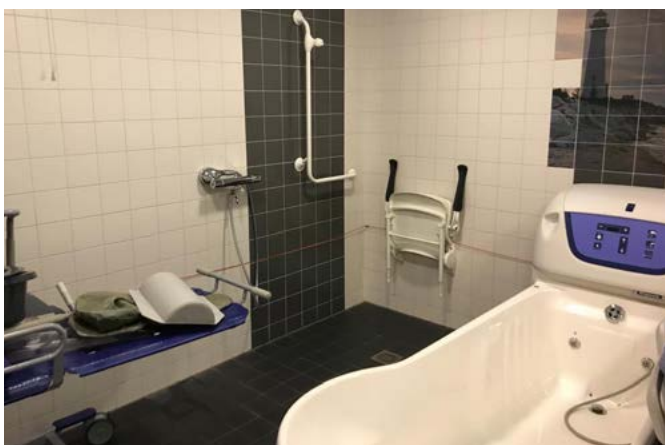
praat. Ik merk dat het me raakt. De familie geeft aan het moeilijk te vinden, omdat ze haar niet kunnen zien. Ik beloof dat we morgen gaan videobellen. Het stelt ze gerust dat we dag en nacht in de buurt zijn.

Na dit gesprek merk ik dat ik de ervaring even kwijt moet aan een van mijn collega's. Op de gang zie ik Miriam. Ik vertel haar van het gesprek en geef aan dat ik het even lastig vind. We praten er samen over.

De tijd vliegt. We eten even wat en gaan weer door. Tussendoor drinken lukt soms niet. Rond 22.00 uur nemen we een kop thee. Onze collega Anneke belt nog even om te vragen hoe het met ons gaat. We

rapporteren en evalueren de dienst met elkaar. We vinden alle drie dat we prettig met elkaar hebben samengewerkt. Het was een intensieve avond. Rond 22.30 uur komt de nachtdienst. We nemen de bewoners door en zaken die nog geregeld moeten worden. Fijn dat je weet dat de nachtdienst het overneemt en ons zegt: "Ga lekker naar huis en pak je rust, wij nemen het nu over." Rond 23.00 uur lopen we naar buiten. Ik geniet van de frisse buitenlucht. Onderweg naar huis denk ik terug aan de afgelopen twee weken. Van het ene op het andere moment een team vormen met mensen die elkaar niet kennen. Samen een plek in gereedheid brengen, die er daarvoor niet was. Het quarantaineteam. Ik heb echt fantastische collega's die ik nog maar zo kort ken, met allemaal hetzelfde doel. Goede zorg voor de bewoners. Ik vind het wonderlijk en mooi dat dit vanuit het niets nu zo perfect draait. Met daarbij de prettige coaching van teamcoach Rianne en procesregisseur Clemens. Ook zij houden niet op na 17.00 uur. Ze staan voor ons klaar en regelen zaken. Zij zijn er ook voor ons om even stoom af te blazen. Ik denk aan de toekomst. Waar staan we volgende week? Hoe zou het dan zijn? Wat doet dit met bewoners, de deelnemers en de logés die nu niet kunnen komen? Hoe kijken we hierop terug, wat doet het met mij én met ons? Ik voel een enorme verbondenheid en heb respect voor al mijn collega's van Elver. Wat een saamhorigheid. We dragen deze crisissituatie samen en helpen elkaar waar het kan. Iedereen doet zo zijn best.

Het is zoals het is...

Hoe is het voor een familielid om je eigen zoon, dochter, broer of zus geen knuffel te kunnen geven of even een kopje koffie te drinken. Frank woont, sinds Koningsdag, twee jaar in Nieuw-Wehl bij Hoef 4. Zijn broer Rob vertelt hoe hij deze periode ervaart.

Ik vind het best schrijnend dat ik hem niet kan zien. We hebben een goede band. Voor de Coronacrisis zocht ik hem met regelmaat op. Dat er geen ruimte is voor spontaniteit, het even aanwaaien, is vervelend. Ik heb hem wel gebeld, maar hij wilde toen niet aan de telefoon komen. Volgens mij was hij net daarvoor boos op iets of iemand. Op dat moment heb ik me voorgenomen om contact op te nemen als alles iets rustiger is.

Deze bizarre tijd is voor ons (gezonde mensen) nog wel te plaatsen. Wij kijken naar het nieuws en praten erover. Voor Frank (en alle andere bewoners) is dat veel moeilijker. Ze begrijpen het niet en worden opeens beperkt, kunnen niet naar dagbesteding; weg structuur en duidelijkheid. Maar ik moet zeggen dat Frank, net zoals ik, pragmatisch is ingesteld. "Het is zoals het is." Hij past zich makkelijk aan en laat het over zich heen komen.

Dat ik mijn broer niet bel, wil niet zeggen dat de leiding mij niet op de hoogte houdt. Ik krijg op gezette tijden berichtjes hoe het gaat. Dat bruggetje is fijn, want ik mis hem wel! Wij hebben de zorg van Frank in handen

gelegd van Elver en dat geeft mij vertrouwen. Als dit allemaal voorbij is, halen we het gemis en petite comité in met een bezoekje aan het pannenkoekenhuis!

Nicole en Sylvia, de vertrouwde gezichten van de Spel-o-Theek

Uitlenen spelmateriaal in Coronatijd

Via Spel-o-Theek kunnen de woongroepen een variëteit aan spelmateriaal lenen, zoals ballenbanen, geluidenspeeltjes, gooi- en werpspellen, puzzels (6 tot 500 stukjes) en sorteerwerkjes. Maandelijks zijn zij een dinsdag- en een woensdagmiddag geopend. In de Coronatijd gaat het uitdelen van spelmateriaal net even anders. Voorheen kwamen de begeleiders en bewoners spelmateriaal halen. Dat kan nu niet. Nu wordt het spelmateriaal op de woongroep bezorgd, zodat iedereen toch kan genieten van de leuke en leerzame spellen. In dit verhaal enkele recente reacties over de Spel-o-Theek.

Creativiteit thuis bezorgd!

We lachen samen. Spel op Maat bezorgt naast leuke en afwisselende activiteiten ook lachende gezichten bij de bewoners van Klompendreef 2. We maken op een andere manier contact met de bewoners, prikkelen de nieuwsgierigheid en maken ze met de activiteiten aan het lachen. Bijvoorbeeld met het thema kikkers.... "Kijk hier...een kikker...kwaak kwaak. En met het thema vissen. "Hoe ging het liedje van Dory vis ook alweer?"

Samen zingen is leuk! Super dat we met Spel op Maat zoveel creativiteit in huis hebben en dat Nicole en Sylvia de bezorgservice hebben opgezet!

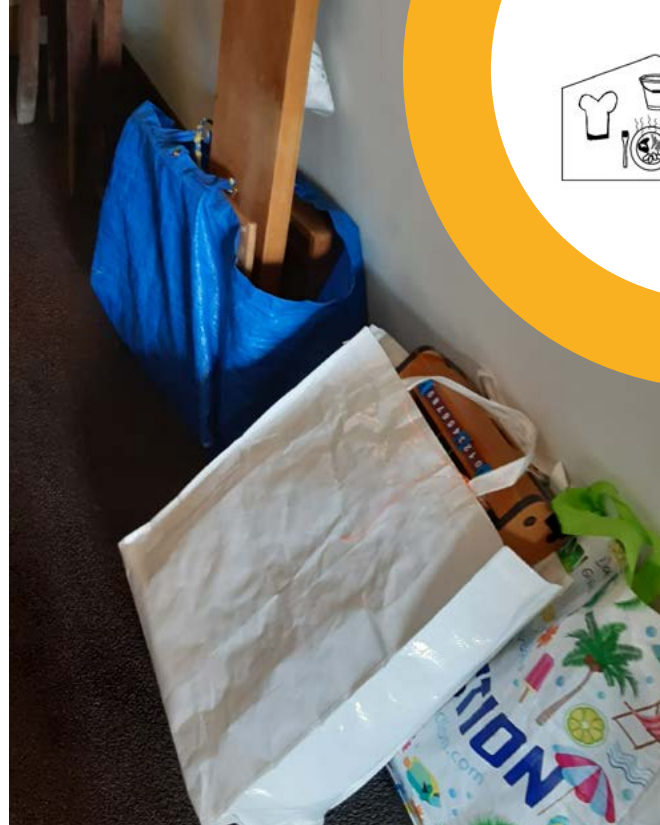
Klompendreef 2, Nieuw-Wehl

Nicole en Sylvia, bedankt!

Wij maken al een tijd gebruik van de spellen uit de Spel-o-Theek. Leuke spellen, speciaal gemaakt voor onze bewoners. Bij de Spel-o-Theek is er voor elke bewoner wel een passend spel. Zo hebben wij een bewoner die gek is op het autootje Brum. De Spel-o-Theek heeft speciaal voor hem verschillende spellen met een Brum-afbeelding gemaakt. Dit zorgt voor net dat beetje extra interesse in een spel. We zoeken elke keer iets anders uit en komen ook zelf met ideeën. Want onze bewoners houden van afwisseling. Zo blijven ze gemotiveerd en het spelend leren blijft daardoor leuk. Wij vinden de spellen uit de Spel-o-Theek super. De bezorgservice is dan ook een groot pluspunt, waar wij graag gebruik van maken!

Klompendreef 6, Nieuw-Wehl

Spelletjesfourage

Wekelijks voorzie ik het gezin met een tas vol met spelletjes. Deze wordt iedere keer met enthousiasme binnengehaald. Leon en Charlotte zijn jongvolwassenen en erg benieuwd wat voor leukes er weer in zit.

Irene, coördinator ambulante ondersteuning

Deze week een bellenblaasavontuur

Onze kinderen kunnen door de Coronacrisis niet naar dagbesteding. Best pittig, maar dankzij de Spel-o-Theek hebben we elke week nieuwe spellen. Hiermee kunnen we de dagindeling toch leuk maken. We zijn erg blij dat Elver dit doet voor mensen met een beperking, die nu al een hele tijd de reguliere zorg en dagbesteding missen. Goed gedaan Elver!

Moeder van Leon en Charlotte

Ellen en Sabine, afdeling Communicatie en Vrije Tijd

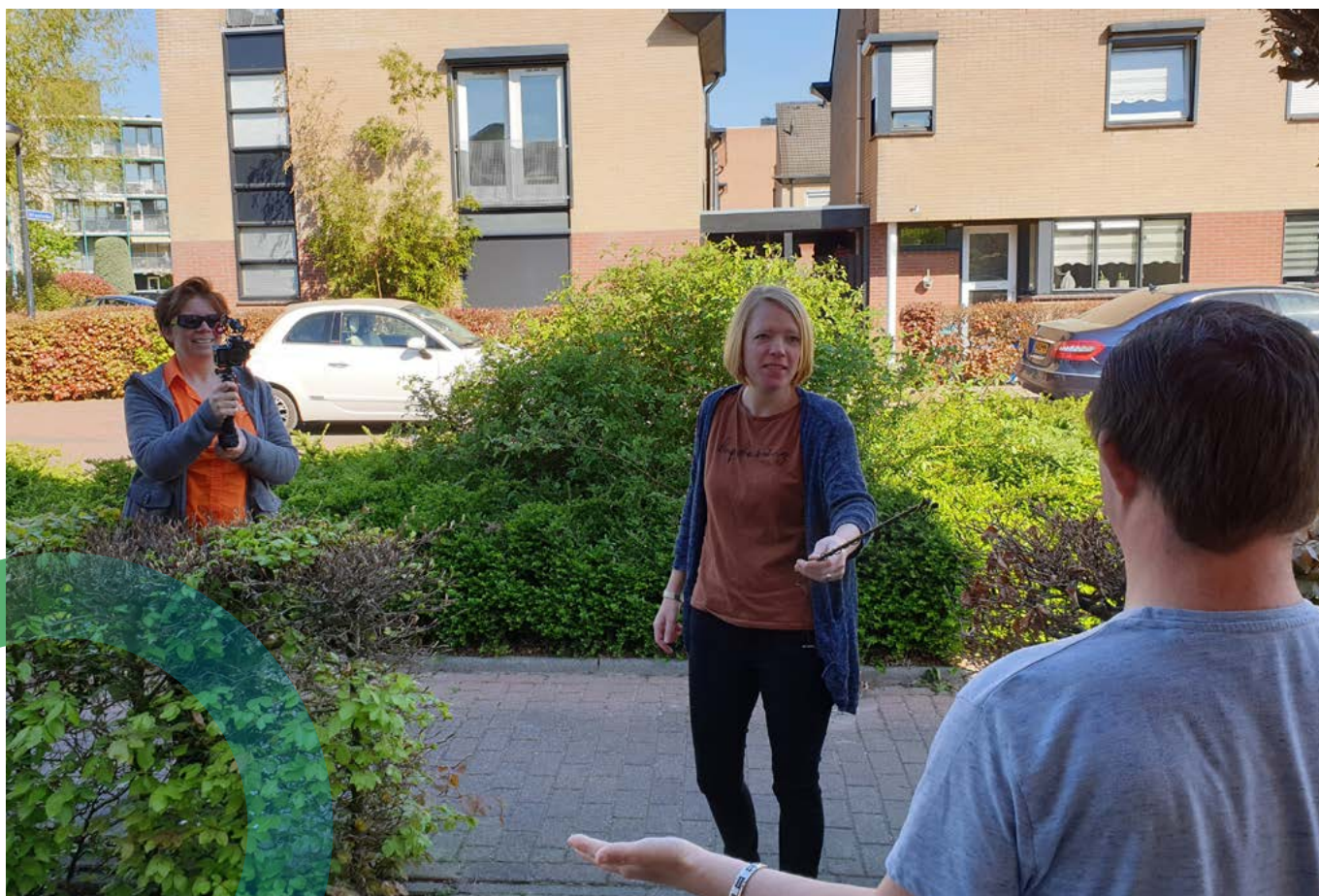
Thuis bij Elver

Een eigen 'uitzending' voor alle bewoners van Elver. Hoe leuk is dat? Daar begon het idee mee. Er kwamen allerlei ideeën voorbij; van gluren bij de burens, pubquiz tot een escaperoom. Maar wat vinden bewoners leuk en wat is haalbaar? PR & Communicatie ging samen met Vrije Tijd om tafel en er werd een plan van aanpak gemaakt.

Ellen: Wij wilden niet te lang wachten met de eerste uitzending. Wij hebben gekeken wat andere organisaties allemaal doen voor bewoners. Konden wij hiervan nog wat ideeën meenemen voor in de uitzending? De rubriek 'op bezoek bij' stond al snel vast. Een kijkje bij een andere woning, op gepaste afstand, dat vinden bewoners vast leuk om te zien. Daarom belden we meteen de Oranjestraat voor de eerste uitzending. Zij waren super enthousiast. Dat werkte aanstekelijk en binnen een dag was het 'draaiboek' gemaakt.

Kijken naar de mogelijkheden

Sabine: Samen met de Repro werd gekeken naar de mogelijkheden. Hoe zat het met een goede camera, microfoon en kon Thijs dit allemaal monteren? We hebben gekozen voor een uitzending met allemaal leuke dingen. Informatie over Corona en de maatregelen is bewust weggelaten, omdat er al zoveel gecommuniceerd wordt over Corona. Ook willen we graag een uitzending voor heel Elver. Daarom voor ieder wat wils, zoals het bezoeken van een woning, een quiz, het beleven, beelden uit de oude doos en bewegen.

Aan de slag

Toen we eenmaal een aantal items hadden, zijn we aan de slag gegaan. We namen filmpjes op en Thijs van de Repro monteerde alles aan elkaar, vertelt Sabine. Ellen vult aan: Het was een race tegen de klok voordat we live konden met de eerste uitzending. Het loopt op het laatst altijd iets anders dan je in de planning had. Sabine: Daarbij vonden we het heel spannend hoe iedereen de eerste uitzending zou vinden. Gelukkig kregen we heel veel positieve reacties. Nu hopen we dat we nog meer reacties krijgen van de bewoners zelf. Bijvoorbeeld zelf gemaakte filmpjes en/of foto's van een hobby waar ze nu meer tijd aan besteden. Ook zouden we het leuk vinden om terug te zien dat bewoners en begeleiders de ideeën van 'beleef het mee' uitvoeren of van het beweegmoment.

Met plezier

Iedere week werken we met plezier aan de uitzending. Ellen: Het gaat ook steeds sneller en beter. De taken zijn goed verdeeld. De bewoners en begeleiders die we spreken zijn erg enthousiast. Hoe het is om jezelf op televisie te zien? Sabine en Ellen: Dat blijft heel raar. Vooral de eerste keer. Wat bijvoorbeeld niemand weet is dat we om de grap van de week ontzettend veel lol hebben. Soms moet het wel tien keer over.

Terugkijken?

Heb je nog niks gezien of wil je nog een uitzending terugkijken? Ga naar YouTube en zoek naar Thuis bij Elver. Veel kijkplezier!

Bart, namens de Medische Dienst

Wat een Toppers werken er bij Elver!

Om niemand te kort te doen wil ik toch even de mensen van de dagbesteding en wonen eruit pikken. Wat een flexibiliteit hebben jullie getoond en dat kon niet zonder het feit dat jullie hier de ruimte voor kregen.

De creativiteit, het aanpassingsvermogen en het vooral samen doen, maakt het voor iedereen uitdagend, werkbaar en zinvol. Ook in deze moeilijke tijd. Naast jullie directe inzet op de werkvloer zijn er uiteraard veel anderen die hierin hebben ondersteund om het zo goed mogelijk te doen, met als doel: Het 'normale' leven van de bewoners tijdens deze crisis, voor zover het normaal te noemen is. Het crisisteam heeft, zeker in het begin, moeten pionieren om alle informatie te verwerken en om te zetten in toepasbare richtlijnen binnen de Gehandicaptenzorg. Het voelde soms als een miniatuurversie van de driehoek Rutte/ROAZ/RIVM. Het is mooi om te zien hoe de hectische beginperiode over is gegaan in meer routine.

Grote bewondering heb ik ook voor de medewerkers die zich inzetten voor de cohortafdeling binnen Het Maatwerk. Zij zetten zich volledig in voor de bewoners die bewezen besmet zijn met Corona. Niet zonder risico voor de eigen gezondheid wordt goede en passende zorg aan deze bewoners geleverd.

Mijn directe collega's wil ik uiteraard niet overslaan. De onzekerheid die er was en de spanning over wat ons allemaal te wachten stond, maakte het zeker in het begin intens. Daarbij speelde de vraag of wij de benodigde zorg binnen Elver wel aan zouden kunnen en hoe groot de zorgvraag zou worden. Iedereen zette zich op zijn of haar manier enorm in om de zorg te leveren die we nastreven. Alle netwerken zijn aangesproken om persoonlijk beschermingsmateriaal te vinden. Intern werden de diensten ingevuld, zodat er altijd een eigen dokter beschikbaar is.

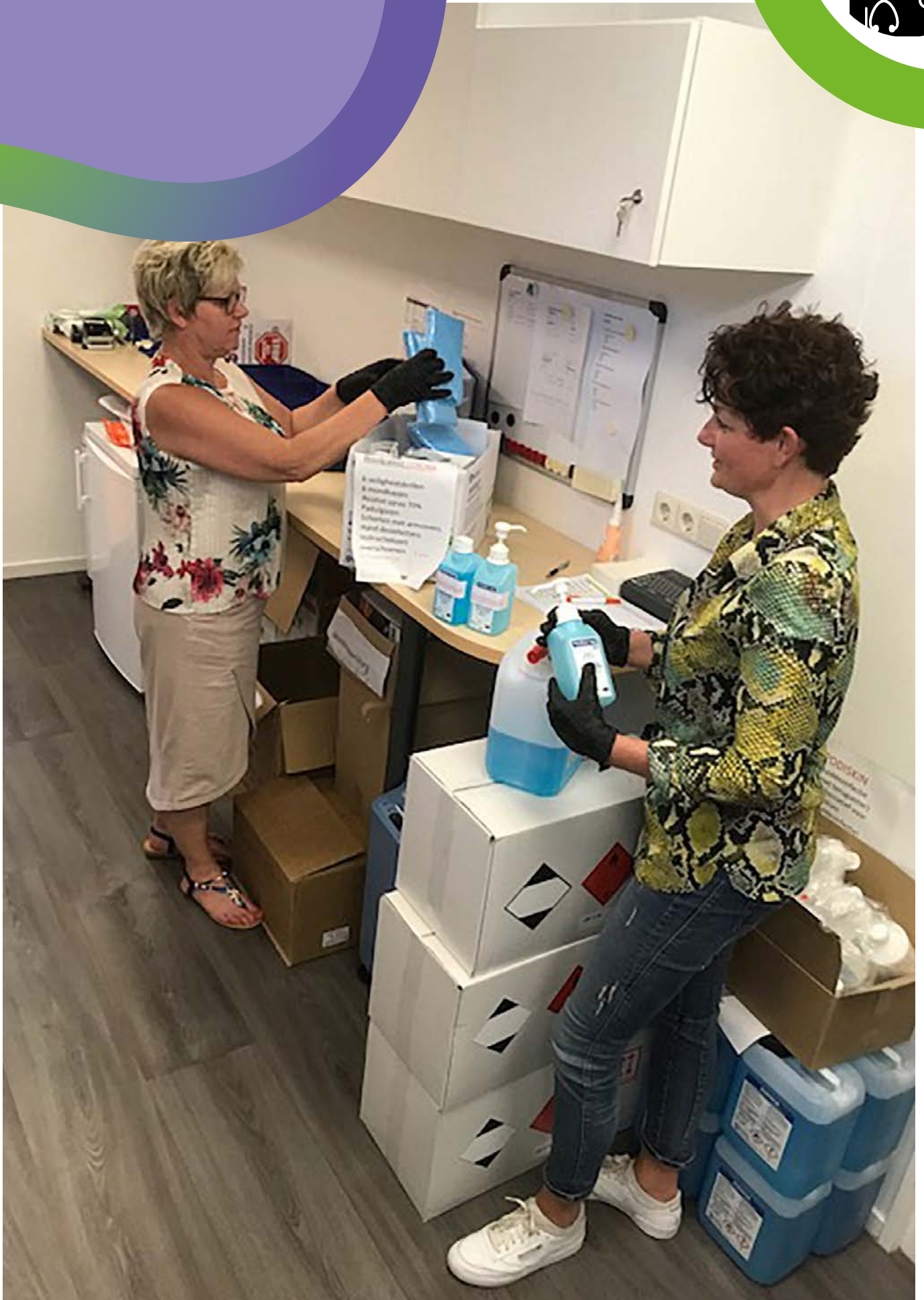
De ondersteuning door de verpleegkundigen, doktersassistenten en anderen die zich aan hebben geboden om de goede zorg te blijven leveren, mag zeker niet worden vergeten.

Ik wil het managementteam bedanken voor het risico dat zij hebben genomen om zelf proactief persoonlijk beschermingsmateriaal aan te schaffen, zonder alleen een afwachterende rol aan te nemen totdat er spullen werden verdeeld vanuit de overheid of het ROAZ. Hierdoor is er rust gecreëerd in de directe zorg en kon er betere zorg worden geleverd, omdat de bewoners, zoals we allemaal weten, emoties bij begeleiders haarfijn opmerken.

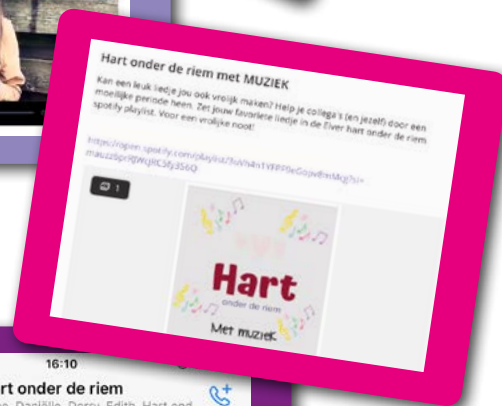
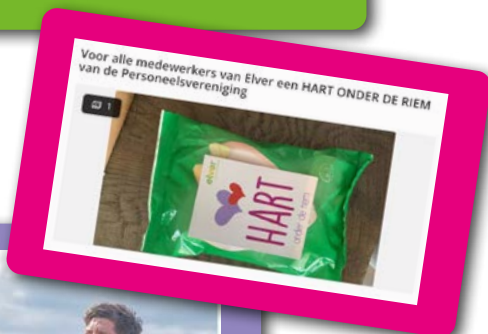
Samen zijn we sterk en samen zullen we ook deze moeilijke periode doorkomen. Samen zie ik hierin door je gehoord te voelen door anderen, respect te voelen voor jou als persoon en voor de rol die je aanneemt en invult in deze tijd.

Tot slot wil ik de bewoners enorm waarderen. Zij maken de zorg leuk en zorgen ervoor dat alle medewerkers er voor ze willen zijn, ondanks eventuele risico's voor de eigen gezondheid. Ook de bewoners hebben zich aangepast en zijn flexibel geweest de afgelopen weken. Dit toont maar weer eens aan dat de onvoorwaardelijke ander de basis is voor een goed leven.

Ik ben blij om onderdeel te zijn van Elver; Wat een toppers zijn jullie allemaal, diep respect!

Appjes, mailtjes, vlog's en foto's bedoelt om ons een **Hart** te steken onder de riem

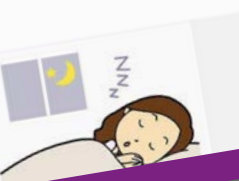
Hart onder de Riem, medewerkers Elver

Inzicht en tips om beter te slapen

Een goede nachtrust is helaas niet altijd voorzelfsprekend, zeker niet in deze tijden. VZG geeft je inzicht in een gezond slaaptijde en tips om beter te slapen. Met Gezond Leven van VZG krijg je aandacht aan jezelf. Op de website kun je gratis apps, workshops en andere activiteiten vinden over gezond en vitaal leven: <http://vgz.nl/gezond-leven>

Gratis digitale workshop Beter slapen
De digitale slaapproblemen
De workshop biedt:
*Meer inzicht in het ontstaan van slaapproblemen
*Tips en oefeningen om in de slaapproblemen te komen
*Een aanpak van verslappende slaapproblemen en het verbeteren van je slaapproblemen
Volg de workshop volledig anoniem en op een moment dat het jou uitkomt. Schrijf je in op vgzvoorde zorg.nl/slapen

adempauze
oefening uit de hartcoherentie trainin...
www.youtube.com

Deze korte oefening is heel goed in te zetten voor, tijdens of na een dienst. Je komt letterlijk op adem door een paar minuten mee te ademen met het balletje in het YouTube-filmpje. Tijdens de oefening adem je 6 keer per

Een hartje voor de mensen, die thuis zijn stil en bang.
Een hartje voor de mensen, die werken, urenlang.
Een hartje voor de mensen, die vechten voor hun leven.
Een hartje voor de mensen, die het maximale geven.

Lekkere wafels aan het bakken van het prachtige cadeau!!

Hallo, we zijn voorbereid op corona.

Hart onder de riem

15:48

Doorgestuurd

Vertraag op de parkeerplaats
Tijdens je werkdag heb je waarschijnlijk maar weinig tijd om even op adem te komen. Bouw dus op natuurlijke momenten op een dag vertraging in. Bijvoorbeeld als je je auto parkeert, voor of na een dienst.

1. Zet de motor af
2. Leg je handen in je schoot
3. Adem rustig en diep in en uit
4. Laat je gedachten afdwalen

Hart
Waar de hart

WC-valatie (3 minuten)

Probeer van de natuurlijke rustmomenten die op een dag voorkomen, bijvoorbeeld als je op de WC zit. Gebruik die tijd om even tot rust te komen, je gedachten te evalueren, aandacht te besteden aan stress- en rustmomenten en rustig te ademen.

Oefening

1. Ga zitten op de WC
2. Vraag jezelf af of je je gedachten goed beheert het afgelopen uur. Probeer te observeren, bedenk dan waar dat aan kan liggen.
3. Doe daarna een ademhaling, begin bij je benen en eindig bij je hoofd. Adem in, houd de adem vast en adem uit. Adem in, houd de adem vast en adem uit. Adem in, houd de adem vast en adem uit.

Vandaag een bijzondere vlog van mij. Een paasboodschap voor jullie maar ook de bewoners. De bewoners kunnen hem ook terugvinden op de website www.elver.nl/voorjou.

Zoals je ziet zijn we er heel blij mee. Heel erg bedankt. Namens iedereen van Terlaak.

Zonder jou staat de zorg stil!

Bedankt voor je geweldige inzet!

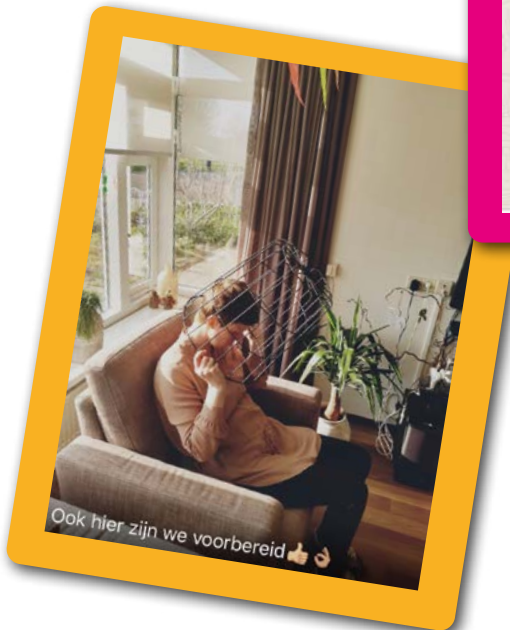
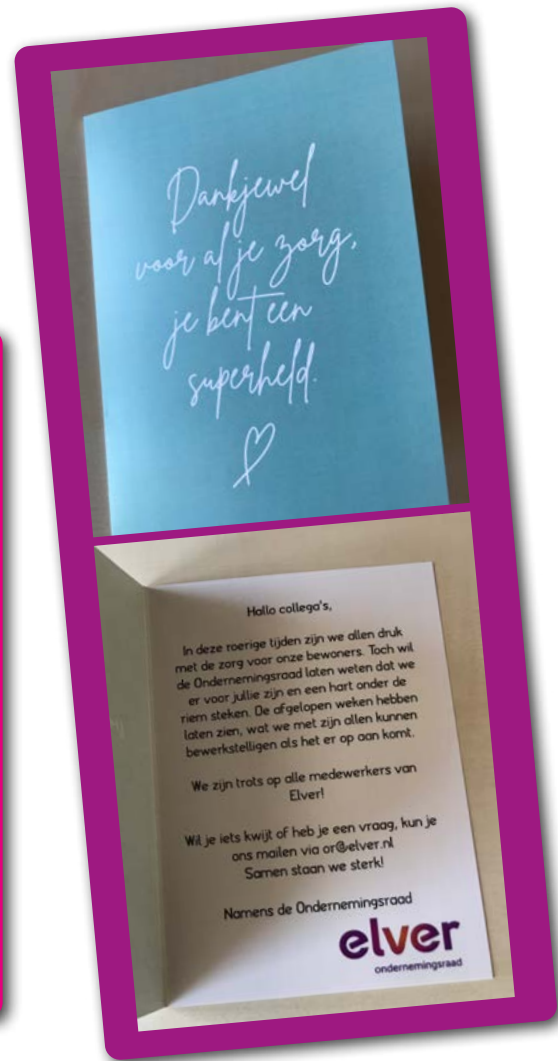

Voor al mijn collega's die zo hard werken en er elke dag weer zijn voor onze bewoners. Jullie zijn TOP! 🍀

Hart

onder de riem

Hart onder de Riem, medewerkers Deutseveld

Een bedankje voor het crisisteam

14:29

Doorgestuurd 5-Vinger-check

Het is logisch dat je in deze periode gestrest, onzeker en angstig voelt.

Maar check ook even het volgende:

Duim: moet ik iets eten?

Wijsvinger: moet ik naar het toilet?

Middelvinger: heb ik rust (of slaap) nodig?

Ringvinger: moet ik bewegen?

Pink: heb ik contact met een ander nodig?

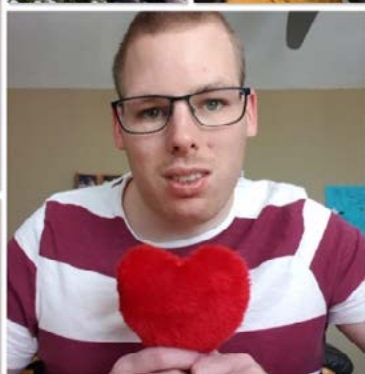
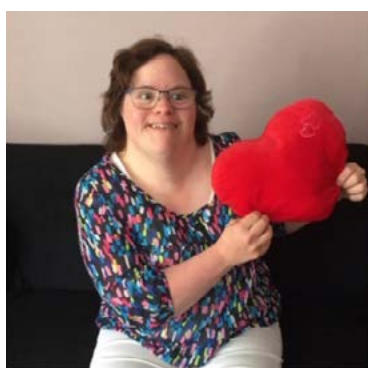
Honger, dorst, een volle blaas, een gebrek aan ontspanning, beweging en verbinding maken ons onrustig, zetten ons stresssysteem aan.

Aan een aantal basale behoeften is niet voldaan en dat laat ons lichaam ons weten. Met deze check leer je daar beter op te letten en uit zorg voor jezelf in actie te komen

14:29

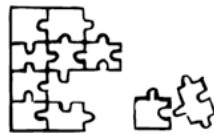
Dansen met Annerieke

Hart onder de riem wens van Jantine, Margriet, Harmien, Tim, Edgar, Dick, Annelies en Fred van deelraad Cliënten

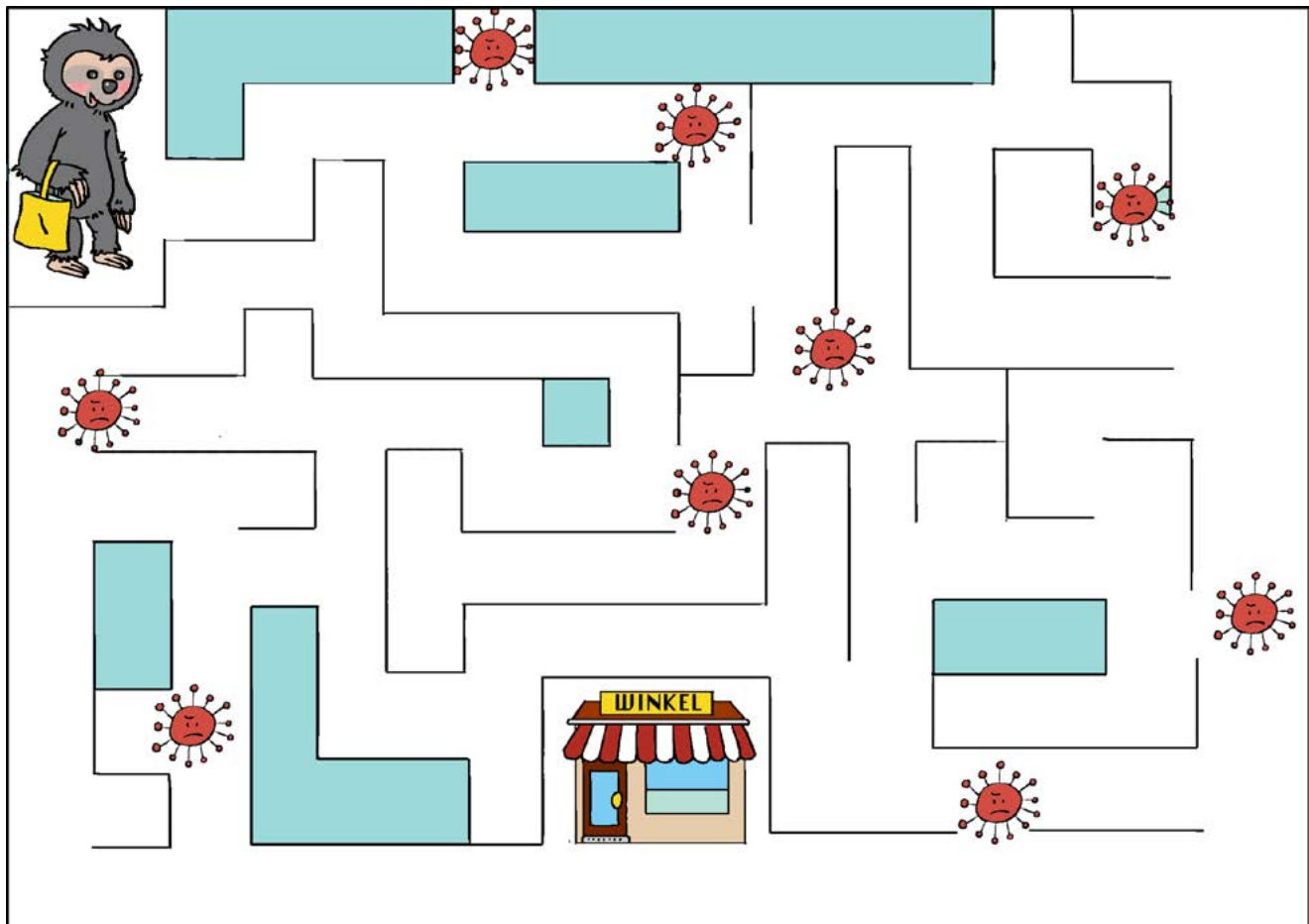

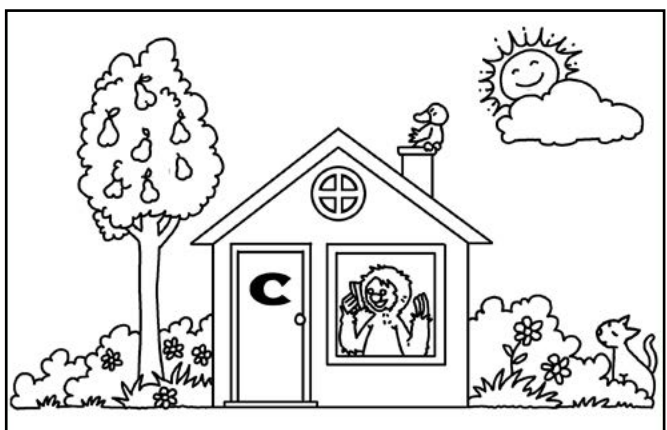
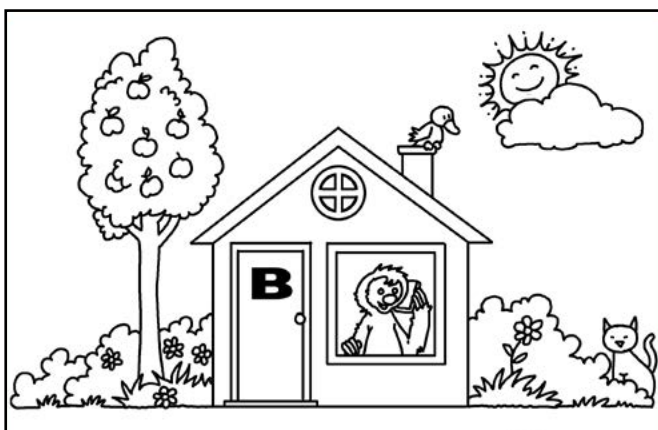

Puzzel je mee?

Bobby moet boodschappen doen, maar wil onderweg niet besmet raken.
Help jij hem de weg te vinden naar de winkel?

Bobby en Charlie moeten thuis blijven. Zie jij hoe ze contact houden?
En kun je de 6 verschillen bij hun huisje vinden? Je mag de tekening daarna inkleuren!

Hart

onder de riem

elver